

पेशवे दसरांतून निवडलेले कागद

९

बाजीराव-कौटुंबिक

१७२०—१७४०

[किंमत—१० आणे किंवा १ शिलिंग १ पेन्स]

गव्हर्न्मेंट सेंट्रल प्रेस, मुंबई

१९३१

*Government do not share any responsibility for the
comments and views expressed by the editor.*

BAJIRAO AND HIS FAMILY

With the death of Aurangzeb in 1707, the illustrious dynasty founded by Babur began to decline, and upon the political arena of the Indian continent appeared rival claimants who hotly contested the suzerainty of the defunct empire. The Marathas, against whom the old monarch had carried on a ceaseless struggle for nearly a quarter of a century, remained unsubdued to the last, and when they found the opposition crumbling away, they were not slow to avail themselves of the advantageous position they had won. They crossed the Nerbudda and overran the rich provinces of the empire. In their career of conquest fortune favoured them with a leader of rare ability in Bajirao Ballal, about whose family the papers here presented furnish interesting details.

Bajirao, a bluff soldier, interested himself but little in domestic affairs, which were ably managed by his mother Radhabai and his younger brother Chimaji Appa. It was under Radhabai's iron discipline that Bajirao and Chimaji were trained to the habits of simplicity, adventure and industry to which they owed their success in life. Radhabai's masterful personality looms large in these letters. She makes anxious inquiries about her children and their doings; she is afraid her son is no match for the wily Nizam, and advises Bajirao not to visit him unless accompanied by the Sumant and Somavansi (Letter No. 7). Chimaji's ill-health causes her ceaseless anxiety, and she repeatedly requests him to return to Poona from the unhealthy monsoon climate of Bassein. Everybody in the household holds her in the highest respect and obeys her smallest wish. She has only to mention she desires to bathe in the sea on the Amavasya day and Chimaji makes elaborate preparations for her journey to Bassein from Poona (Letter No. 19). In 1735 she started on a pilgrimage to Benares which she completed in April 1736. In a letter (No. 11) couched in the most affectionate terms, Chimaji writes, "You desire to take little Sadashiv with you on your pilgrimage. No doubt he will receive presents from Sawai Jaysing and other princes. But why should we think about these princely gifts when we have everything one can wish for? Moreover he is so young, he will be a perfect nuisance to you on your journey! Mother dear, when I last parted from you I should have walked by the side of your palanquin on foot; but to my regret, in the hurry of the moment the idea escaped me altogether. On account of this lapse I am quite upset, and I shall not feel at rest unless you assure me that you have not looked my rudeness". Another letter informs us that the Minister of Udaipur gave the venerable lady a rousing reception when she reached his capital. Pilgrimages to Pandharpur, Mahabaleshwar and other sacred places in Maharashtra are referred to in some other letters. In her domestic affairs Radhabai prudently tried to secure rich heiresses for her sons, realizing as she did the important part played by money in her undertakings.

Chimaji Ballal, or Chimaji Appa as he was familiarly called, was a striking personality. Rare are instances of fraternal love between

between these two distinguished brothers. Though eclipsed by the exploits of his brother, Chimaji was in no way his inferior either at court or on the field. A brave soldier and a skilful general, Chimaji possessed that wonderful quality of tact, with which he helped Bajirao to retain the King's favour. Bajirao, engaged in distant expeditions, despised the petty intrigues of the Court at Satara, which but for the wise mediation of Chimaji, would have seriously hampered him in his task.

In the latter part of his life Bajirao became enamoured of a beautiful dancing girl of Musalman extraction named Mastani and completely neglected affairs of state. The origin of Mastani and her first meeting with the Peshwa still remain in the dim twilight of legendary history. But letters (Nos. 30-36) for the first time disclose what a commotion the Peshwa's growing infatuation and the licentious habits he seems to have developed, particularly as regards drinking and eating meat, caused in the family. A letter (No. 30) tells us that while the Peshwa was riding out one day he accosted the Patil of a village and in an unguarded moment asked to be provided with fowls. In another letter Chimaji informed his nephew Nana that Bajirao had solemnly promised to give up taking intoxicants after purifying himself in the holy waters of the Ganges, provided that his mistress was allowed to return. Chimaji however was pessimistic about the promise being kept (No. 31). The King when requested to admonish the Peshwa for his *liaison* could only say in reply that Bajirao would be induced to mend his ways not by external pressure, but only when he could be brought to repent (No. 32). Chimaji in utter exasperation remarks, "I tried my utmost to persuade him to mend his ways. But God wills it otherwise. I leave him to his fate."

Some of the Peshwa's relatives are mentioned in letter (No. 41). Govind Krishna writes how the work at the Poona Palace was progressing. Some captive *Firangees* were skilful workmen and were put to work at the building. Telescopes, lamps, glasses, watches and other articles of European make interested the Peshwa greatly, and were bought for him by his agents posted at Bombay (Nos. 9, 10).

~~११~~

~~नाम~~

~~श्रीगणेशाय नमः~~

~~सर्वत्र भवतु भवतु भवतु~~

~~सर्वत्र भवतु भवतु भवतु~~

~~सर्वत्र भवतु भवतु भवतु~~

~~सर्वत्र भवतु भवतु भवतु~~

~~सर्वत्र भवतु भवतु भवतु~~

~~सर्वत्र भवतु भवतु भवतु~~

~~सर्वत्र भवतु भवतु भवतु~~

~~सर्वत्र भवतु भवतु भवतु~~

१५

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
 श्रीकृष्णाय नमः
 श्रीगुरुभ्यो नमः
 श्रीगणेशाय नमः
 श्रीब्रह्मणे नमः
 श्रीविष्णवे नमः
 श्रीशिवाय नमः
 श्रीसूर्याय नमः
 श्रीचंद्राय नमः
 श्रीशुक्राय नमः
 श्रीमंगलाय नमः
 श्रीशुभे नमः
 श्रीशुभे नमः
 श्रीशुभे नमः
 श्रीशुभे नमः

श्री

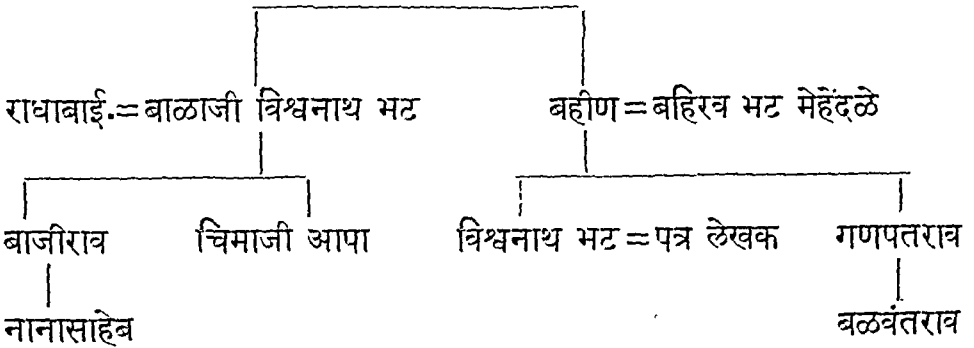
वेदमूर्ती राजश्री कृष्णभट्ट करवे स्वामीचें संवर्सा संवक वाजीराऊ बन्दाल प्रधान नमस्कार विनंती उपरी. थैथील कुशल जाणून स्वर्काथं कुशल लिहित जाणं विशेष. तुम्ही पत्र पाठविले तें प्रविष्ट जाहलें. अनुष्ठान अधिक वय त्रयोदशीस संपूर्ण हांगे त्यास काथे आज्ञा ! संपूर्ण करावे तरी पूजा दक्षणा व थैथील ब्रम्हणांस भोजन पाहिजे. पुढे चालते करावे तरी ब्राम्हणांचे श्रम आहित दक्षणा करावी त्यांगळ न ये गोष्टी * * * * * वी म्हणून लिहिते. तें मेरेक अनुष्ठान तुम्ही भाद्रपद सुत्र चतुर्थीपर्यंत अनुष्ठान चालवणे. ब्राम्हणांस कायची पाहिजे त्यास पेशर्जांचे मोईनेप्रमाणें नागें जनार्दन याजकाडून देविलें हांगे न पुजेचे व दक्षणांचे साहित्य लागल त्यास राा त्रिवक हरी सुभेदार ना नां पत्र पाठविलें व आहं. साहित्य करिताल. पुजेचें साहित्य सुपाहन अन्नास कायची पाहिजे.

श्री

श्रीसहसरायु चिरंजीव राजश्री आपा यांसी

प्रतिपूर्वक विस्वनाथ भट मेहेंदळे वास्तव्य श्रीवर्धन कृतानेक आशीर्वाद उपरी. येथील कुशल ताा कार्तिक सुध पूर्णिमापावेतो सुखरूप असो विशेष. तुम्ही (त्रिंब) * * क विश्वनाथ याबरोबर पत्र पाठविले * * * तेथे लिहिले कीं गोविंद कृष्ण यांसी दूर केलें असे. मा * हून सरगुमास्ता पाठवावा तो राा केला जाईल. तूर्त महालोमहालचे गुमास्ते आहेत हे कामकाज चालवितील व मातुश्री आई तेथे आहेत ती दरयेक काजकाम सागतील त्यात मन घालून दरबारीची बोली चाळू करीत जाणे. त्यावरून ते पत्र हुजूर रुजू केले. बोलीचाली करावयाची ती केली. तों गोविंद कृष्णासहि करार करून पाठविले ते हुजूर रुजू जाहले. यावर तेथील बोलीचाली जे जाली ती मागील व पुढील त्रिंबक विश्वनाथ मुखवचनें विदित करील त्यावरून सविस्तर कळों येईल व मातुश्री आईनें लिहिलें आहे त्यावरून विदित होईल व गोविंदपंत आले त्यांबरोबर आम्हास फुकाचें पत्र लेहून पाठविलें नाही. काथे म्हणऊन पाठविलें नाही हें कळों येत नाही. हरयेक बोलीचाली करावयाची ती करीतच असों हें वर्तमान परस्परें कळों येईल. विस्तार ल्याहावे जैसे नाही आपण सूझ आहेत. बहुत काय लिहिणें कृपेस अंतर केलें न पाहिजे. हे आशीर्वाद मातुश्रीमामीस नमस्कार. नानास आशीर्वाद.

¶This letter gives a few definite relations of the Peshwas.

या कागदांत विश्वनाथभट चिमाजी आपास आशीर्वाद लिहितो म्हणून तो वयानें मोठा व त्याची आई बाळाजी विश्वनाथाची वडील बहीण असावी. नानासाहेबास आशीर्वाद आहे म्हणजे तो आठ-दाहा वर्षांचा असावा त्या वेळचे म्हणजे स. १७३० च्या सुमारचें पत्र आहे. विश्वनाथभटाचा पुतण्या बळवंतराव मेहेंदळे पानिपतावर पडला. श्रीवर्धनचे कारभारांत बाळाजी विश्वनाथाची बहीण लक्ष घालीत होती. मामी म्हणजे चिमाजी आपाची आई राधाबाई.

छ १४ मोहरम.

श्री

पु। राजश्री पंतप्रधान स्वामींचे
सेवेसी

विनंती उपरी. फिरंगाणातून काफरी पळोन आले आसामी तीन ३ यास स्वामीकडे पाठविले आहेत. हे काम करावयास धक आहेत. तरी यांस वाडियाचे कामावरी ठेऊन काम द्यावे आणि पांढास अडिसंरस मात्र पांढर वारी व थक दुसरं धडुत यांचे म्हणजे इमारतीचे कामावरी म्हापावयास वर आहेत. यास मुशारा याचा लागेल. यास पागेत विराड देऊन लिहिलेप्रमाणे यांचे आणि काम द्यावे. कळले पाहिजे. वहुत कायें लिहिणें. त्यांभ केल्या पाहिजे हे विनंती.

No. 4]

[9-3-1731 ?

छ १९ रमजान.

श्री

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान स्वामींचे सेवेसी.

आज्ञाधारक सिवराम कृष्ण साष्टांग नमस्कार विनंती. विनवावया प्रार्थना थेसीजे. ताा छ ११ रमजानपावेतीं स्वामींचे कृपेकरून सेवकाचे वर्तमान येथ्यास्थित असे. यानंतर स्वामींनी आज्ञापत्र पाठविले पावले. लिहिले वर्तमान अक्षरसा कळले. तथे आज्ञा कीं इमारतीचे वर्तमान लिहून पाठवणे. कुतरे ८ आठ पाठविले आहेत याची निवा करवणे म्हणून आज्ञा. आज्ञेप्रमाणे कुतरे पावले. त्याची निवा करणे ते करवितो. इमारतीचे वर्तमान तरी स्वामीची निजावयाची खोलीया २ त्याचे तख्तपोसी गिलावावरील आस्तरगारी देखील कारंजे करून सिमगियाकारणे जागा मुंस्तेद केला आहे व पुढील दिवाणखानियास रंग लाविला

याउपरी जागाजागा वेलपते काढीत आहे. याउपरी रोगण हांडिल. पुढील दरवाजियाचा वरील खण तयार जाला. नवे घर करविले हांतें त्याचे पायें व्हावते आहेत. लाकड तासावयास सुतार लाविले आहेत. वाडियाचे विहिरीचे खडक फोडावयास पाथरवट लाविले आहेत. दोन गज खडक फोडिले. पाणी लागत नाही आणि खी येऊ गज फोडवितो. पाणियाचे तोटा आहे. नदीजवळचीं मुडकीस विटाचा पाट बांधत आहेत. पाट तयार जाल्यावर मोटा लाऊ * येतील कानिची लाकडे से दीडसे तासून आणिली. पौड खोरीतील वास आरथे आणिले आरथे येतील. नाने मावळेच्या कडिया आद्यापि आणिल्या तांडिल्या नाहीत. याउपरी तोडणार आहेत. बागेतील विहिरीचे काम अनकूल पडिले नाही. काथे निमित्त तरी चालीस माणूस पाहिजे व पाथरवट पाहिजेत. त्यास पाथरवट तो बाड्याचे विहिरीस लाविले आहेत. चालीस माणूस तेथे लावायें तरी अगदीच इमारतीचे काम पडतें. याजकरिना विहिरीचे काम चालिले नाही. क्षेमा केळी पाहिजे. दिवाणखानियाजवळील राहाटाचा बंगल्याच्या भिंती चहुकडून मुस्तेद जाल्या. बाबूजी नाईक याजकडील गावकुस सिध जाले. सेवसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Shivram Krishna reports to Bajirao in reply to his queries, the progress of the work of building the Shanwar Palace. He also adds that the eight dogs have safely arrived and will be properly looked after.

No. 5]

[13-3-1733

श्री

श्रीधरमह चिरंजीव राजमान्य राजश्री निमार्त्त प्रति राजावाट आर्त्तार्त्त उपाय. आर्त्तार्त्त ना ७ सवाळ परिशेन कुपल आर्त्तार्त्त विशेष. तुम्हाकडिले माघेन वर्तमान कळत नाही तरी माघिन्नार केळून पाठवीत जाणे. यानेनर चिरंजीव सभास्यवर्ती कामावाट फाल्गुण वदल दारुगीमह प्रयोगीं मंत्रयानर संख्याहातना मान चद्रिका दिवस उरुवा नमर्त्त प्रगत जात. पुढे भावा. संतोषाने वर्तमान

१. पर्वत उपाय केलेल्या बाबूजीमहाराजांच्या मुलाचा वयस ना. १२-१७३३ चे विज्ञापना.

२. याच राजावाटार्त्त वारुवा उपाय.

पूर्वी तुम्हास लेहून पाठविले आहे ते पत्र पावेल न पावेल म्हणून सांप्रत पत्र लेहून पाठविले आहे. तुम्ही आपणाकडील कुशल वृत्त लिहित गेले पाहिजे. बहुत काय लिहिणं हे⁺ आसीर्वाद.

¶Radhabai writes to her son Chimaji Appa that Kashibai has given birth to a male child. The last two words are in her own handwriting.

No. 6]

[About 1733 ?

श्री

नीर्थ सौभाग्यवती मातुश्री
ताई वडिलाचे संवेसी.

आपत्ये नानाने चरणावर मस्तक ठेऊन सिरसाष्टांग नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा भाद्रपद बहुल दशमीपरियत वडिलाचे आसीर्वाद करून वर्तमान येथान्थित असं विशंप. दशमीचं दिवसीचं वर्त(मान). मी म्हटलं कीं आज जेवित नाही. मातुश्रीवाई म्हणाली कीं दुसरियाचा लंक, बोलता येईना. इतकीच दशमीचं दिवसीची गोष्ट. याउपरी त्यामागे जे जे वर्तमान जाहाले ते लिहिले आहे. वडिली लिहिले कीं, तुम्ही उपास करावा ऐसा अर्थ नाही; असं लिहून पाठविले तरी मी जर निरशन येकादसी जर केली असलं तरी आण आहे. या उपरांतिक वडिली लिहिले कीं, वडिल्यानी बोलवे आणि तुम्ही सोसावं; ऐसा अर्थ लिहून पाठविला. तरी वडिली येकदा बोलवं. सारा वेळ तेच गोष्ट, हे गोष्ट वडिला उचित नाही. मातुश्रीवाई याचे मनात आहे की मला जितके दिवस बालगळे तितके बालगळे, आता तो माझी गोष्ट आयकत नाही; आता त्याला रायावाकडे पाठवितं, ऐसा गोष्टी जे मनुझ्या येते त्याबरोबर हेच गोष्ट बोलार्वा ऐसा गोष्ट जाहली आहे. यानंतर वडील जर मला दसग्या अलिकडे सातारियास आणितात तरी बरी गोष्ट आहे. येथे तुम्ही जर असता तरी सर्व वर्तमान विदित होतो. आता वडील म्हणत असतील की "गोष्टी च्यार आमचे सामाधानास्तव लिहितो" ऐसे मनात न आणने. चिरंजीव रामचंद्र याजकरवी रायास कागद लिहिवणे; त्यावरून आमचे येणे होईल. बहुत काय लिहिणे? लोभ असो दीजे हे विनंती. चिरंजीव रामचंद्रास आसीर्वाद. हेच (पत्री) राजश्री वापूजी गणेश यासी नमस्कार विनंती. मातुश्रीनी ईस कागद

+ पत्राच्या अखेरची "हे आसीर्वाद" हीं अक्षरं खुद्द राधावाईच्याच हातचीं असावीत. अक्षरं मोडीत आहेत व अक्षराचें वळण मोठें व सामान्य आहे.

लिहिला आहे त्यावरून सर्व वर्तमान कळो येईल. तुमचा मेदणा नागयेण यासी आमचा नमस्कार सांगणे. बहुत काय लिहिणे हे विनंती. मातु (श्री) जिऊबाई यासी साष्टांग नमस्कार. दया असो दिवली पाहिजे हे विनंती. चिरंजीव सदासिव सुखरूप आहे. काही चिंता न करणे हे विनंती. मातु (श्री) सौभाग्यवती मातुश्री ताईचे पत्री लिहिले आहे ; त्यावरून सर्व वर्तमान विदित होईल. आपणहि काही साह्यता केली पाहिजे हे विनंती.

¶Interesting letter by Nana Saheb to his mother : throws light on the domestic affairs of the family. Who is Bapuji Ganesh? Ramchandra Baji died in 1733 : so the letter must be dated a little before then.

No. 7]

[1734?

श्री

श्रियासहस्रायु चिरंजीव राजमान्य राजश्री बाजीराऊ यासी प्रति मातुश्री गंधाबाई आशीर्वाद उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये लिहित जाणे विशेष. मीजे जेजुरी येथील मुक्तामी तुम्हास राजश्री स्वामीची पत्रे आली ते वर्तमान आम्हांस कळणे त्यावरून विश्वतोमुखी त्याचे भेटीस न जावे. राजश्री रंभाजी निवाळकर न मुक्ता ताजखान याची भेट जालियानंतर भेटीचा मनसुवा मोडल्या तर बहुतच दुःख आहे, नाही तरी तुम्ही विचार करून भेटीचा मनसुवा मोडि ते मोष्ट करणे. तुम्हास भेटीचा मनसुवा मोडावयाचा विचार की, राजश्री आनंदराऊ गोमवंशी सरलपकर व शंभुसिंग जाधवराव हे दांढी सरदार वंगर नाही (न) आणि आम्हांस येकलेच यावेसें काय आहे ? पत्रें राजश्री आनंदराऊ मुमंत यांस मांगोन भेटीचा मनसुवा मोडि ते मोष्ट करणे. बहुत काय लिहिणे हे आशीर्वाद.

¶Radhabai warns Bajirao not to go and visit (the Nizam?) in the absence of Anandrao Somvanshi and Shambhusing Jadhav.

No. 8]

[4-1-1734]

श्री

श्रियासह चिरंजीव विजयानंद राजमान्य राजश्री बाजीराऊ यांसी प्रति मातुश्री अनेक आशीर्वाद उपरी. येथील कुशल पत्रे कळत येथील मातुश्री शंभुसिंग वंगर यांचे अगिले पाहिजे. विचार, मोष्टत आज शिवा विद्या सुदानेची वृत्त कळत नाही याचकर्मिणां निज सांगित आहे. सर्व स्वस्वतः कळत आहे.

लेहून पाठवणें. तेणेंकरून चित्तास समाधान हाईल ; तरी सविस्तर लिहिणें. येविशी अनमान कराल तरी माझ्या गळ्याची आण असें. बहुत युक्तीनिं मनसुवा करून घेणें. येविशी अनमान न करणें. बहुत काय लिहिणें हें आशीर्वाद.

¶*Radhabai's letter to Bajirao to communicate to her full details of his doings.*

No. 9]

[1734

श्री

सेवेसी विज्ञापना. इंग्रजाच्या सरकारात साल गुदस्तांपैकीं सकलाद होती. ते हालीं लिलांव करून सावकारांस दिली. सकलाद ससती विकली. त्यांत सकलादी गालिचे मुजनीवजा वेलदार हिरवे पिवले लाल बहुत बेश खुशतन्हा, थेक गालिचा थेक तक्या तेच वजेचा, त्यास जोडा म्हणतात, थेक गालिचा थेक तक्या थेकून जोड्यास सत्रा अठरा रूा किंमत लिलावांत जाहाली. याजवरी कोणही चढेना. याजकरितां यथास्थित किंमत न होय यास्तव इंग्रजानी ठेविले. त्यापैकीं सदरहू किंमतीने वीस पंचवीस जोडे कोणा कोणास दिले आहेत. गालिचा लांब अडीच वार रुंद दोन वार याप्रो आहेत. तन्हादार जिनस दृष्टीस पडला व मोरो विश्वनाथ याणी दोन जोडे घेतले आहेत. सरकारांत खपतील तरी लेहून पाठवणें म्हणौन सांगितले. त्यावरून लिला आहे. विदित होणें हे विज्ञापना

¶*Bajirao's agent at Bombay writes to him regarding broadcloth and carpets to be had there.*

No. 10]

श्री

सेवेसी विज्ञापना. मेस्त्र सिलेवान इंग्रज याचे घरी बिलोरी दिवें झाडाचे मज्यालसीत वसकेवरी ठेवावयाचे व फानसवजा टांगावयाचे येसे बहुत बेश दोनसे रुपयांचा जोडा यापासून आठसे पावेतो जोडा येसे तन्हेतन्हेचे आहेत. मुजरद आम्हांस वखारेंत नेऊन दाखविले. तसेच थोर आरसे अडीच पावणेतीन हात लांब व दोन हात रुंद वरते काम मुलामगिरी बहुत बेश, साल गुदस्तां विलायती ज्याहाजे आलीं होती त्यापैकीं. सरकारांत खप असला तरी लेहून पाठवणें म्हणौं इंग्रजाने सांगितलें. त्यावरून सेवेसी विदित व्हावें याजकरिता लिला आहे. जडाव हिरे यांचे घड्यालें लहान सोन्याचें येसे थेक उत्तम आहे. त्याचें

वृत्त व हिऱ्यांचा सुमार पेशजी जासुदांबराबर ळिा आहे त्यावरून विदित होईल. यासिवाय दिवसाचें आकाश पाहावयाचे थेक यंत्र पोटरी थेवटें मोठें नलीवजा आहे. त्यांतून आकाश दिवसाचें पाहिलें म्हणजे जे आकाशांत जे आहे ते दिसतें थेसें सांगतों. ते यंत्र आम्हास दाखविलें घरांत, परंतु बाहेर नेऊन आकाश दाखविलें नाही. दाखवीन थेसें बोलला तों त्यांची दरबारास जावयाची घटका भरली तसा उडून गेला. आम्ही आपल्या घरास आलो. फिरोन साक्षप करावा तो केला नाही. सेवेसी कलावें यास्तव ळिा आहे. आज्ञा होईल त्याप्राा वर्तणूक करून. विदित होणे हे विज्ञापना.

¶*An agent of the Peshwa at the Bombay market refers to lamps, large mirrors, a watch studded with jewels, etc.*

No. 11]

[14-2-1735

श्री

मातुश्री बाई यासी

अपत्ये चिमाजीनें कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी. थेथील कुशल तागायत फाल्गून सुध त्रितीया भृगुवार संध्याकाळ. तुमच्या आसीर्वादिं करून सुखरूप असो विशेष. चिरंजीव सदासिवास पाठवावयाचा विचार आपल्यासी बोलून आलो होतों. त्यास विचार पाहातां चिरंजिवास सवाई जयसिंगाचे घरीं बहुमान होईल हा थेक अर्थ; वरकड चिरंजिवाचे यात्रेचे दिवस हे आहेत थैसे नाही. बहुमानाची गोष्ट म्हणावी तर तुमच्या आसीर्वादिं आम्हांस काये नुन्य केलें आहे ? दोन पर्याय तों या प्रकारचे आहेत. परंतु तिसरा पर्याय तुमची आज्ञा, क्षेपनिक्षेप पाठवावें थैसीच असली तर लक्षप्रकारें पाठऊन देऊं. तुमच्या समाधानापेक्षां आम्हांस दैवत दुसरें नाही. तुम्हीं यात्रा करावयास जातां, देवधर्म तीर्थ करावयास चिरंजिवाचा पार्यगोवा होईल थैसे आहे. आपण तुमचा निरोप घेतला ते समई आपण पाय उतारा तुमचे पालखीसमागमें घटकाभर थेऊन मग निरोप घेऊन यावें थैसें होतें, परंतु ते समई चित्तांत आलें नाही यामुलें चित्तांत आलीकडे आलियावर हळहळ वाटली. आपलें समाधानपूर्वक आसीर्वाद पत्र आलें म्हणजे चित्तांतील हळहळ दूर होईल हे विनंती. १ सवाल दुपाहार.

¶*Chimaji Appa's letter to his mother Radhabai, shewing the most affectionate reverence for her. The lady was proceeding on a pilgrimage and wished to take with her Sadashivrao Bhau, then only five years old.*

१ एरवीं; नाहीं तर.

२ म्ह. मुलाची तुम्हांस अटचण होईल.

+ सदाशिवराव या वेळीं ५ वर्षींचा. संबंध पत्र चिमाजीच्या हातचें.

छ ८ सफर

श्रीउमाशंकर

श्रीमंत राजश्री

पंतप्रधान स्वामी तथा राजश्री

आपा स्वामीचे सेवेसी

पोष्य बाबूजी जोशी साष्टांग नमस्कार विनंती उपरीचें बातमी वर्तमान स्वामीचे आशीर्वादे करून मुकाम नाथद्वार ज्येष्ठ शुद्ध ८ रविवार पावेतों मातोश्री संनिध सुखरूप असों विशेष. बडवाईहून वैशाख शुद्ध ७ शुक्रवारी निघोन वैशाख वद्य १० स उदेपुरास आलों. आठ दाहा दिवस राणाजीनी आपलें संनिध ठेऊन मातोश्रीचा सन्मान उत्तम प्रकारें केला. माहालांत मातोश्रीस नेली. राणाजी मातोश्रीचे दर्शनास माहालांत गेले. मोत्यांची माळ १ पदक १ व हातचे सौन्याचे चुडे किंमत तों माफक परंतु जनांत बहुमान हेच गोष्ट थोर आहे. हत्ती छावा १ ९००० रुपये खर्चास. बिहारीदास यांनीं १००० येक हजार नजर केली. राणाजीचें चित्तांत बहुमान फारसा करावा असा हेत होता; परंतु बिहारीदास यांस नूतन सेवा प्राप्त जाली यामुळें स्वामीस किफायत करून दाखविलाती! आम्हांसहि ईश्वरें काय वाण केली? रंग राखून निरोप घेऊन आलों. दरमजलां सत्वरींच जयपुरास जाऊन सवाईजीची भेटी घेऊन सत्वरींच पुढें जाऊं. विशेष पढ्याचें वर्तमान स्वामींनीं सदाशिवपंत यांस राणाजीकडे पाठविलें. राणाजीचें आर्जव उत्तम प्रकारें राखून पुढें दबाव दाखऊन कार्य करावें. त्यावरून आपले सरदारांस पत्रें अंतस्ते लिहिलीं त्यांचें उत्तर त्यांनीं काय लिहिलें तें स्वामीस विदित जाहलें. स्वामींनीं सरदारांस उत्तर लिहिलें तों दिवस आखर जाला आणि बिहारीदास लष्करांत होते तेथें रामचंद्रजींनीं पष्ट सांगितलें कीं सदाशिवपंतास निरोप देणें. पुढें हंगामवर आम्ही येऊं ते समयीं तुमचें आमचें विचारें पढ्याचें काम करणें तें करूं. येक दबाव देऊन कार्य करावें तें न केलें. दुसरी फिसाद केली यामुळें च्यार दिवस काम तटलें. याजकरितां स्वामींनीं बिहारीदास यांस व राणाजीस पत्रे पाठवावीं कीं बारा वरपें आपण तुमची सेवा केली. अद्याप.....चें कार्य होऊंन ये [अपूर्णा]

¶Radhabai's reception at Udepur when she went on a pilgrimage.

-No. 13]

[पौ 19-12-1735

पो छ १९ सावन.

श्री

पुरवणी तीर्थरूप राजश्री आपा स्वामी वडिलांचे सेवेसी विनंती. मातुश्रीवाई प्रयाग करून कासीची यात्रा करून गयेस मुखरूप पावली म्हणून स्वामीनी लिहिलें त्यावरून बहुत हर्ष जाहला तो पत्रीं लेहावें यैसैं नाहीं. सेवेसी श्रुत होथे हे विज्ञापना.

¶Nana Peshwa to Chimaji : he rejoices to hear that Radhabai has arrived safe at Gaya on her pilgrimage.

No. 14]

[5-1-1736 ?

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत

प्रधान स्वामीचे सेवेसी

पोष्य वासुदेव जोसी साष्टांग नमस्कार विनंती. ताा माघ शुध ३ पावेतो जाणून स्वकीये लेखनआज्ञा केली पाहिजे विशेष. आम्ही श्रीयात्रेस तीर्थश्वरूप मातुश्री वाईसमागमे गेलो होतो ते यात्रा करून पोश वद्य चतुर्दसीस घरास आलो. येथे आलियावर स्वामीचे पत्र आले की, राजश्री स्वामीचे येथे लग्न आहे. तर पालखिया पाठऊन देणे; म्हणून आज्ञा. त्यावरून[न] पालखी व भोई आा १० यैसे पाठविले आहेत. पावतील. चिरंजीव पांडुरंग जोसी थेवरास गेले आहेत. तेहि थेका दो दिवसी आपणाकडे येणार आहेत. कलले पाहिजे. बहुत काये लिहिणे लोभ करीत गेले पाहिजे. हे विनंती.

¶Vasudev Joshi to the Peshwa, returning from his pilgrimage to Benares whither he had accompanied Radhabai.

No. 15]

श्रीरामप्रा

पु।। राा चिमणाजी पंडित आपा

स्वामी गोसावी यासी

विनंती उपरी. नवाव पुसत होते की राजश्री चिमणाजी पंडित यांचे घरी शादी जाली ते कोणाची? आम्ही सांगितले की पुत्राची मुजी जाहाली. वेटा

कैसा आहे? आम्ही अर्ज केला बहुत माकुल आहे. त्यावरी खुदा म्हणून त्रिवचन बोलिले. यूसियास आपले घरी वृतबंध जाहला त्याचे वर्तमान सर्वास कळल. नवावासहि कळले. याकरितां वस्त्रें उत्तम नवावास नजर पाठविली तरी उत्तम आहे. पाठवावी. आपली पत्रे थैली पाठवावी. आम्ही गुजरानून उतर पाठऊ. नवाव-
हि आपणास पाठवितील. याचा विशय फार आहेसे नाही. आगत्यरूप हजार
शा मधे मोईन आहे अनमान न करावा. बहुत काय लिहिणे लोभ असो दीजे
हे विनंती.

¶Chimaji Appa is requested to send robes of honour to the Nizam on account of the thread ceremony of his son Sadashivrao.

No. 16]

[April 1736 ?

श्री

चिरंजीव बाजीराव बलाळ प्रधान यांप्रति नारायण दिक्षीत पाटणकर यांचे
अनेक आशिर्वाद उपरी. येथील क्षेम चैत्र वद्य ११ गुरुवार जाणोन आपलें कुशल
सविस्तर लिहीत जाणें तेंणेंकरून समाधान होईल विशेष. तुम्हीं थंदा जयनगर
प्रांतास आलेत म्हणोन आयकिलें त्यावरून असें चितामध्ये आलें परराष्ट्रामध्ये
थेणे हे अत्यंत दुसह आहे परंतु श्रीविश्वेश्वर त्याचाहि निर्वाह करणार समर्थ
आहे. यानंतर निजामाचा तुमचा युधास आठ वर्षे जाहलीं. त्या समयामध्येच
आम्हास साक्षात्कार जाहला होता त्यावरून पन्नासावा वांटा व दाहा गांव इश्वराचे
आज्ञेने लिहोन घेतले होते तर आतां तुम्ही या प्रांतास आले आहा. राजा अत्यंत
प्रतारक आहे. तुम्हास अग्निहोत्र करा ऐसें म्हणेल अथवा यज्ञ करा ऐसें म्हणेल
तर तुम्हीं त्यास म्हणावें कीं आपल्या गुरूचा आज्ञेव्यतिरिक्त कर्तव्य नाही व
आपले परंपरा ऋत्विज्यहि त्या प्रांती आहेत. यानंतर तेथे प्रतारक शुद्र याजक
आहेत ते कदाश्चित राजास सांगोन तुम्हास भुलवितील, आणखी तुम्हीं हें कर्म
कराल तर आपण प्राणत्याग करीन. यानंतर आर्त्विज्यह जें आहे तें आपल्या
ज्ञातिव्यतिरिक्त अणखी कोणास देऊं नये. अणखी परराष्ट्रामध्ये येऊन अत्यंत
सावध सदैव अशिलें पाहिजे. विशेष राधाबाई गयायात्रा करून आली. नंतर
आमचा घरास येऊन येक अतिरूद्र होमद्वारा करावा अणखी चित्तानरूप ब्राम्हण-
भोजन सहस्र दोन सहस्र करावा त्यास आमचा घरीं येक अतिरूद्र व ब्राम्हण
भोजन व अणखी अनाहूत ब्राम्हणी वायका आदिकरून सर्वास येकक पातळहि
देविलें तर जात्येसमई व स्त्रीसार्थी येक सहस्र रूपये दिले परंतु दोन सहस्र

रूपये लागतील. यानंतर तेथें होतों तेव्हां क्षणा क्षणा हरिभटास पाठवित होतों. निजामाची तुमची भेटि जाहाली तेव्हां हरभटासच पाठविला होता. अणखी कोंकणात गेले होतेत तेव्हांहि त्यासच पाठवित होतों. आतां चिरंजीव राम दीक्षित तिलक हे जसे वासुदेव दीक्षित तसेच हे आपणास आहेत. या नंतर कदाश्चित राजाचा संकोच पडला तर वाजपेयांत अनुष्ठानाचा निर्वाह करित असे ऋत्विज पाठविले आहेत परंतु आपले स्वसैन्य टाकून येक घटका कोठे न राहाणें. राहाल तर तुम्हास माझा शफत आहे. अग्निहोत्रादिक अनुष्ठान आहे ते सावकाश-पणाचे आहे यास्तव लिहिलें असे. बहुत काय लिहिणें हे आशीर्वाद.

¶*Narayan Dikshit Patankar to Bajirao : advises the latter to perform religious sacrifices only through Deccani priests. The letter is interesting as exposing a phase of Maratha expansion controlled by such persons as the writer.*

No. 17]

[May 1736

श्री

पुरवणी तीर्थरूप राजश्री राज व
तथा राजश्री आपा स्वामीचे सेवेसी

विनंती. राजश्री प्रतिनिधीनी च्यातुर्मास्य केली व पशुयेज्ञहि केला. वैशाख शुध पूर्णमेस अनुस्टान समाप्त जाहाले. स्वामीस कलावे याकरिता लिहिले असे. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶*Pratinidhi performing sacrifices and vows.*

No. 18]

[9-6-1736 ?

पा छ १० सफर

श्री

पु। राजश्री चिमाजोपंत आपा
गोसावी यासी

विनंती उपरीं. राजश्री राज याजकडील काये वर्तमान, कोठे आहेत, काये मनसबा योजिला आहे, तिकडे छावणी होणार किंवा देशास येणार, ते

+ पत्र महादाजी अंबाजीचें.

लिहिले पाहिजे. राजश्री बाजीराऊ व चिरंजीव राजश्री आपा याजकडील लस्कर कोठे आहे, काथे विचार केला, त्याचे पत्र आले आसेल ते लिहिले पाहिजे. मातुश्री बाई माहायात्रेहून टोकियापर्यंत आली म्हणून वर्तमान राजश्री दादोबा याणी सातरेयाहून लेहून पाठविले होते. यैशास मातुश्री बाई याची आपली भेट्टी जालियाचे वर्तमान लिहिले पाहिजे. विशेष काथे लिहिणे कृपा केली पाहिजे हे विनंती.

¶Letter to Chimaji Appa, inquiring whether he met his mother on her return from the pilgrimage.

No. 19]

[1-5-1737 ?

पौ छ १३ मा

श्री

चिरंजीव राजश्री नाना यास चिमणाजी बलाल आसीर्वाद उपरी. येथील कुशल ता छ ११ मोहरम यथास्थित असे विशेष. मातुश्रीबाई समुद्रस्नान करणे आहे म्हणून पावसाला बोलली होती. याकारिता अमवाशे आलीकडे च्यार दिवस येथे पावणे म्हणजे अमवाशेस स्नान करून स्वार होऊन जाणे. आम्ही जेस्टी पौर्णिमा होताच निवोन येऊ येसे मातुश्रीस पत्र लिहिले आहे. मातुश्रीच्या विचारे यावेसे असले तर रवानगी करणे. सौभाग्यवती मातुश्री कासीबाई बहिनीचा पाय बरा जाला असला आणि त्यांच्या विचारे समुद्र स्नानास यावेसे असले तर त्यासहि रवाना करणे. ती आली म्हणजे जनार्दन, रघुनाथ, सदाशिव त्रिवर्गीहि येतील. जर त्याच्या पायाचे दुख बरें जालें नसलें आणि त्यांच्या विचारे तूर्त यावेसे नसलें तर त्यांचें राहणें होईल. त्यांचें राहणें जालें तर जनार्दन त्यांजवळ राहिल. रघुनाथ, सदाशिव यांस मातुश्रीसमागमें पाठवणें. मातुश्रीच्याहि विचारं तूर्त यावेसे नसलें तर कोणासहि पाठवावयाचें प्रयोजन नाहीं. हे आशीर्वाद.

¶Chimaji Appa, all in his own hand, writes this letter to Nana asking him to send his mother Radhabai for sea-bathing, with the little boys Raghunath, Sadashiv and Janardan.

श्री

श्रीमंत राजाजी पंतप्रधान
स्वामीनि सेवेसी.

आज्ञापक गुणवत् सिगारें आणि नमकदार पिडावत्ता. स्वामीनि कपाकटाक्षे-
तः न शीतमाने हा ध्यायितः असे विरोध. स्वामीनी माराजी व माणजीजी
ज्यांच्या वीर मरणाचा त्या पंतप्रधानने आज्ञापन सारर केले. नेथ आज्ञा की,
सिगारें ह्या ? व सिगारें पिडावत्ता ? पाठउन देणे. ऐसोभास थेट विदरी
देवताला नमस्कार सिगारें नमस्कार. गुणवत् पाणी आणतो कितेंक सामान काहारा-
मान्यने पाठविणे असे पाठविले पाठविता आहे. सिरोजी सारने पातणे तिन
आणि सी सिगारें नमस्कार. पाठविले पाठविले फार माहाण म्हणून पाठ नाहींत. सेवेसी
विदित जाले आहे. हे पिडावत्ता. सिगारें कापित वरी ३० शुक्रवार.

हे निनंती.

* Regiment's Shikhar to the Peshwa : sends a tobacco pipe and a spittoon.

श्री

सिगारें राजाजी ब्राह्मण आसि प्रती राजाजी कृतानेक आसीर्वादि उपरी
अशील कुशल कापित वहुत एकदसी जाणून साकीय कुशल लिहित जाणे निशेण.
तुम्हां पत्र पाठविले ते पाठले. "हाकाटी न करितां तिन्नारे करून साहित्य कर्तव्य
ते करणे व आर्सेसमई राहा हजारानी साम्नी होईल व मिलेल संकट नाही. आहे
अर्थ तो करतान आहे. असकूल प्रतिकूल हा अर्थ लोकास काये कले! हाकाटीने
जव मिले लौकिकासरिखे संदाहो लागेल. यास्तव लक्ष प्रकारे हाकाटी न करणे.
सुखरूप होईल ते करणे. वरकड आर्सेसमई करणे" म्हणून कितेंक लिहिले ते
कळले. तुम्ही लिहिलेल त्याचप्रती आम्ही करून. हाकाटी सर्वधी करणार नाही.
आनकूलता नाही हा अर्थ आम्हीच तुम्हास लिहिला होता व लक्ष करितो न
करितो हे जरात चर्चा केली नसता तुम्हाजवळ कोणी काये सांगितले असेल ते न

कले. वरकडहि लोक काये म्हणतात तेहि न कले. जन विरुध आहे, ज्याचे चिंतास जे येते ते तो म्हणतो. आपण विचार लिहिला तो युक्तच आहे. आम्हास विचारास आला. नारो भिकाजी यांचे कन्येचे नेमस्त करावयास रा रामचद्र जोसी नेरकर पाठविले होते, त्याणी नेमस्त केले. मूल देतात. माणसे पाठऊन आणावी इतकच अत्र ठेऊन पत्रे व जासूद पाठविले ते काल सनवारी संध्याकाली आले. तुम्हास कलावे यास्तव लिहिले असे. टोकियासहि धोडभट पाठविले आहेत. लग्नास आठ रोज उरतील तेसमई मुळीस आणऊन. कलले पाहिजे बहुत काये लिहिणे हे आसिर्वाद.

¶Radhabai discusses some matrimonial affair with her son.

No. 22]

[1738?

श्रीभार्गवराम

श्रीमत् परमहौस स्वामी याही

सहश्रायु चिरंजीव बाजीराऊ प्रधान यासी आज्ञा केली यैसी जे. येदाचे समाधी आम्हास कठीण गेली. त्या दिवसापासून शरीर आशक्त जाले आहे. आपा जोसी याजबरावरी निरोप पाठविला होता, त्या गोष्टीचे आपण काही आशंका न धरणे. तुम्ही सुखरूप आसलेत, भार्गवे तुमचे कल्याण केले, म्हणजे सर्व पात्रले. आमचे चालवे तैसे चालेल. तुमचा कागद अंतोबाबा आला. तुमचे निष्ठा देखोन व श्रीजवळ प्रतरणा नाही * * कडून सतोषी जालो. तुमचे बऱ्यावर येक भार्गव किवा काही राजा आहे. वरकड आवघे तुझेठाई बरेच आहेत! याजकरिता सर्व प्रकारे तुझे कल्याण व्हावे, हेच आम्ही श्रीपासी नित्यकाल मागत. तुम्ही सुखी आसले म्हणजे भार्गवसेवा करालच, यैसा श्रीसहि भरवसा आहे. तुमचे पदरी श्रीदयेने महदकार्ये तीन येशे पडली. कोणती म्हणाल तरी, येक सैदाचा सला केलात, येक दिल्लीस गेलेत आणि कालीच मोगळ बुडविलात. समारंगनी चालीस हजार घोडा सिवाजीजवळ होता. परंतु कोठे समोर मोगलासी युध केले? ते गोष्ट तुम्ही केलीत! सामान्य येशे श्रीने तुमचे पदरी घातली, यैसे नाही. पुढेहि श्रीदयेने यैसीच येशे तुमचे पदरी पडतील, साप्रत राज्याने तुमचेठाई अक्रुपा धरिली आहे, म्हणून आइकिले. तर्ग तुम्ही वोटूनच धरणे. रागाखाली घेणे. पुढे निदानी आ(म्हा)सारंग्ये अर्मान, तुम्ही आमचे म्हणविता; तेव्हा आम्ही सर्व तपशा समाधीचे श्रय भार्गव पाळून, राजा तुमचे घरास येऊन, तुमचे समाधान करी, यैसेच भार्गव करील, हे गोष्ट हेय

तोवर, आम्ही गोमुत्र घेऊन तरी, तुझ्या गल्याचे आण आसे; जाणजे. जलवा आणिल्या होत्या त्या पाठविल्या आ(हेत). जलवा सुमार ५३ पा आहेत. घेतले पाहिजेत. विदित जाले पाहिजे. हे आज्ञा. ताबाचे युधाचे पत्र तुमचे, येलोजी पडवल घेऊन आला होता. त्याजवल तुम्हास श्रीचे भोगवस्त्र, प्रसाद दुलई पा होती; ते पावली की नाही ते लीा पाहिजे. जाणजे.

¶*Brahmendra Swami to Bajirao. Extols him beyond measure as having to his credit achievements superior to those of Shivaji, who, the Swami says, never fought the Mogul openly.*

No. 23]

[28-2-1739 ?

पो ३ जिल्हेज.

श्री

तीर्थस्वरूप मातुश्री वाई वडिलाचे सेवेसी

आपत्ये चिमानें साष्टांग नमस्कार त्रिनंती उपरी. येथील कुशल तागाईत फाल्गुन ब्रह्म अमावास्या मुकाम ठाणें वडिलाचे आशीर्वादे करून येथास्थित असें विशेष. वडिलीं आशीर्वाद पत्र पाठविलें तें पावोन संतोष जाहाला. राजश्री सुलतानजी राथेजादे यांचा मजकूर लिहिला तो कळला. त्यास वस्त्रें देऊन निरोप द्यावयाचा होता; परंतु कारकुनांनीं आपला निरोप त्यास सांगता तफावत पडली. असो. त्यास आपण काय करितील? आम्हास यावयाविशीं दोनतीन पत्रें विशदे पाठविलीं त्यास येथील आहे अर्थ तो विस्तारयुक्त वडिलास लेहून पाठविला आहे त्याजरून अवगत जाहालेंच असेल; व चिरंजीव राजश्री नाना-यांस पाठविलें आहे त्याचे आपले भेटनिंतर सविस्तर कळेल. वरकड वडिलीं मजकूर लिहिला तो येथार्थच आहे. शरीरापेक्षां अधिकोत्तर नाही खरेंच. परंतु अडचणीच्या प्रसंगास कैसें करावें? येथील वंदोवस्त करून अविलंबेच घेऊन विदित जाहालें पाहिजे. सुलतानजी राथेजादे यास जेवावयास येक दोन वेळ वालावयाचें होतें. तैसेंच खर्चास वस्त्रें देऊन रवानगी करावयाची होती. त्यास वरें वाटना, यास्तव ते कुडाळास गेले; त्याकडील कारकून येथें आला असे. जिवाजीपंत निरोप सांगावयास चुकले. त्याचा कारकून बोलाऊन आणून सांगितलें असतें तर तोहि निरोपास घेऊन भेट घेऊन जाता. सारांश जिवाजीपंतापासून आळस चूक जाली. इकडील कांहीं लटकी खबर ऐकली असेल यास्तव जामूद

+ येथून भक्षर चिमाजीचें.

पाठविला तो पावला, यैसियास येथें कांहीं आवई जाली यैसैं नाहीं. येक धारात्री मात्र आम्ही येथें नसतां घेतली. तें वर्तमान तपशिलें पूर्वी लिहिलेंच आहे. नानासहि सर्व आवगत जालेंच आहे. ते सांगतील हें विनंती.

¶Chimaji Appa to his mother, replying to her entreaty not to exert himself too much.

No. 24]

[20-4-1733]

श्री.

श्रियांसह चिरंजीव राजश्री चिमाजी यांप्रति मातुश्री राधाबाई आर्जवें. तुम्हां येथील कुशल ताा चैत्र वद्य नवमी जाणून स्वकीये लिहित जाणें विंदें. तुम्हां खेलावयाचा जिनस बाहुली हस्तिदंती व काचेची यैसी उत्तम अन्नदें तें पाठवून देणें. पूर्वी तांदूल व पोहे जिनस पाठविला त्याचा जाव अन्न नवें. तें जिनसाचा जाव पाठऊन देणे. तांदूल पाटणी व पोहे वगैरे जिन्नस पाठवून असिले तर लेहून पाठवणे; त्याप्राा पाठऊन देऊन. अन्नदें तें पाठवून असिले तर लेहून पाठवणे; त्याप्राा पाठऊन देऊ. हा आर्जवें.

¶Radhabai to Chimaji Appa, asking him to send sugar & other things

No. 25]

[21-4-1733]

श्री.

वेदमुंती राजश्री अचलवैष्णव व शंकराचार्य
गंगापुत्र वास्तव्य श्रीकान्ति वगैरे

प्रतीपुर्वक राधाबाई नमस्कार विनंति तुम्हां. अन्न दान पाठवून देणें. ते समई क्रोधसंवत्सरिं तुमचें पुजन वगैरे तुम्हांकडे पाठवून देणें. तारी आमचे चिरंजीव राजश्री आर्जवें तें पाठवून देणें. आमचे वंशींचे कोण्हि येतेल तें तुम्हांकडे पाठवून देणें. वद्य पंचमि. स्वस्ताक्षर माहादानी अर्जवें.

हे पत्र तुम्हांस मातुश्रीनी दिव्हे अर्जवें. तें पाठवून देणें. मातवरांची पुरोहितपणाची पत्रे तुम्हांकडे पाठवून देणें. लेहून हे प्रमाण असें. त्यांचें तें पाठवून देणें.

१ येथपासून x अशा मुद्रांमुळे अर्थ नसत नाही. त्यांचे अर्थ केल्या आहेत.

आर्वेन मयां अलफ. शके १६६१ सिधार्थीनाम संवसरे. हस्ताक्षर बाबूराज राम फडनिवीस. याखेरीज तुम्हांजवळ अजितसिंग व कोटेवाले यांचें लिहिले असिले तरी हे प्रमाण असे. तिघांचीं पत्रें असतील तर आमचें प्रमाण असे.

¶*Radhabai appoints Umanath Pathak of Benares to act as the family priest to the Peshwas there, provided he has similar authorities granted to him by Mahuranaji and Ajitsing.*

No. 26]

[8-5-1739 ?

छ १४ सफर.

श्री

तीर्थरूप मातुश्री बाई वडिलांचे सेवेसी अपत्ये सोा भिऊबाईंचे नमस्कार विनंती. येथील क्षेम ताा वैशाख शुध येकादसीपावेतो वडिलांचे आसीरवादे करून मुखरूप आसो. यानंतर आम्हास यते समई चिरंजीव राा सदोबानी सांगितले होते कीं आपणाकरिता बनोसी तिवटे पाठवणे. त्यावरून बनोसी तिवट येक व केसरी येक योा दोन तिवटे चिरं(जी)वाकारणे पाठविली आहेत. त्यातून आपले चितास येईल ते चिरंजीवास देणे. कदाचित यातून येकहि आपले चितास न ये तरी जामदारखान्यामध्ये तेथें देऊन जमेस धरवणे. बहुत काय लिहिणे कृपा लोभ असो दीजे हीा

¶*A personal letter of Bhiu Bai, daughter of the 1st Peshwa, to her mother.*

No. 27]

[26-11-1739

श्री

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान स्वामीचे सेवेसी

सेवक कृष्णराज माहादेव साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील कुशल ताा मार्गसीर्ष शुध सप्तमी इंदुवार स्वामीचे कृपेकरून यथास्थित असे विशेष. आपण चासेहून स्वार होऊन आलों. आजिचा मुकाम ब्राम्हणवाडें येथें आहे. स्वामीचे स्वारीची त्वरा असली तर येक दिवस मुकाम केला पाहिजे. तों आपण येऊन पोहचतों. सेवेसी विदित होय. गंगातीरी येक मुकाम अगत्य करावा. आपणहि त्वरेनच येतों. परंतु उंटास मोठी मजल निभावता नाहीं. म्हणून येक दिवस

+ बाळाजी विश्वनाथ पेशव्याची मुलगी.

अधिक लागेल. यास्तव लिहिलें असे. बहूत काथे लिहिणे. मुकाम करावयास आंतर कराल तर मार्शा आण आसे. लोभ आसो दीजे हें विनंती.

¶*Krishnarao Mahadev, brother-in-law of Bajirao, writes to him that he will visit him on the following day on the banks of the Godavari.*

No. 28]

[22-1-1740

श्री

आसीर्वाद उपरी राा बाबूजी नाईक वोकार याची मूळ रास्ते याच्या मुलास देणार म्हणून वर्तमान ऐकिले. त्यावरून राा कृष्णार्जी नाइकास व बाबूजी नाईक वोकार यास मातुश्रीवाईस ती मूळ रघुनाथासाठी राहावणे येसी पत्रे पाठविली आसेत. मूळ रास्ते याच्या मुलास देणार नाहीत. रघुनाथाच्या लग्नास तीथ याच कार्यात योजली तर याच कार्यावरंवर तेहि कार्य करावें लागेल. जर तूर्त तीथ न योजली तर पुढे लग्न कंटे तर कार्यास येईल. परतु मूळ चागली. हातची जाऊ न द्यावी येसा रायाचा सिधात आहे. राा बाबूजी नाईक जोसीहि मागून येथून येत आहेत. हेहि ते मूळ रघुनाथासाठी राग्वून ठेवतील. छ ३ जिल्हाद रास्ते याचा मूळ येईल त्यास दुसरी मूळ योजून लग्न करवितील हे आसीर्वाद.

¶*Chimaji Appa asks that the daughter of Babuji Naik Onkar should be reserved for Raghunathrao, and not married to Raste.*

No. 29]

[?

श्री

× सेवेसी विज्ञापना. इमारतीची कामे नाचाचा दिवाणखाना व धरणे वगैरे नेमणुकेप्रो जलदीने तयार करणे म्हणोन स्वामीनी पत्रीं आज्ञा केलीं. ऐसियासीं नाचाचा दिवाणखानियाचे काम जोती तयार करून जोडणी उभी केली * * * * * आज्ञेप्रो तयार होईल. हौदाचे काम चालीस लावितों. थोरल्या दिवाणखान्यापुढील चौसोर्पाचे काम चालत आहे. तेहि तयार होईल. पर्वतीच वाटेवर तल्याची माती भर बहुतेक टाकिली, वाट तयार होत आली. फरासखानियाचा सोपा तयार जाला. धरणाचे काम चालीस लाविले आहे. वरकडहि आज्ञेप्रमाणे कामे तयार होतील. सेवेसी^२ श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*The Peshwa is informed about the progress of the extensions of his Palace, of the water-tanks on the road to the Parvati temple, etc.*

१ येथून अक्षर खाशाचें. + संबंध पत्र चिमाजीआपाच्या हातचें.

× पत्र नानासाहेबाच्या कारकीर्दीतील चुकीने येथें दाखल झालें. २ येथून वळण निराळें.

श्री

आसीर्वाद उपर. वाटेस घोड्यावर वसोन राऊ चालत होते. तेव्हा येके गावचा पाटील भेटीस आला तेव्हा असावध होते. त्यामुळे पाटलासी सहजात बोलले जे कोवड्याचे प्रयोजन आहे घेऊन येणे. काये बोलतो हा अर्थ चितात नाही. हे विचार मस्तानी जवळून निर्माण जाले असेत. ती पीडा जाईल तेव्हा पुण्यच प्राप्त होईल न होई जैसे दिसत नाही. “राऊत लस्कराभोवते चौकीस ठेवावे इकडे राऊत येऊ लागेल तो धरून येखाद्याचे पारपत्य केले म्हणजे दुसरा कोणी येणार नाही” म्हणून लिहिले. थैसियास ते गोस्ट कार्याची नाही यास्तव राऊत चौकीस ठेवले नाहीत. लस्करातून राऊत जाईल तो बोलखू येईलसे नाही. जैसे असता लटका लौकिक करावा जैसे नाही. तुम्हाकडील बोभाट मस्तानीने लिहिला तर तो लटके म्हणावयास आम्हास कार्यास येईल. छ १७ सवाल हे आसीर्वाद.

¶Chimaji Appa writes to Nana asking what steps could be taken to prevent Bajirao from getting intoxicated and communicating with Mastani.

श्री

चिरंजीव राजश्री नाना यास चिमणाजी बळ्हाळ आशीर्वाद उपरी. येथील कुशल तागाईत छ २४ सवाल शनवार संध्याकाळ यथास्थित असे विशेष. बाळोबांनी आमच्या सांगितल्याप्रमाणे उत्तर रायास सांगितले. त्याउपर त्यानी विचार केला जे, गडमुक्तेश्वराहून गंगोदकाच्या कावडी आल्या आहेत त्या जमा करून ठेवल्या आहेत. या उदकें आपण स्नान करावे, व आम्हांसहि स्नानास उदक देऊन स्नान जालियावर गंगोदक आमच्या हातावर घालावे. मस्तानी आणून देणे म्हणजे महिन्या दोचौमध्ये आपण प्राशनाचे सोडतो. बलकी * * * ? आजपासूनहि सोडतो ऐसे म्हणणे पडले तर म्हणावे. याप्रमाणे बाळोबाजवळ आम्हास निरोप सांगणे ऐसे सांगितले. त्यावर फिरोन निरोप न सांगणे ऐसे सांगून मना केले आहे. उद्यां परवा गंगातीरास गेलियावर हा विचार करावा ऐसा अर्थ चित्तांत असावा(सा) आहे; परंतु कशीहि क्रिया * (म)स्तानी * * (फाटले) * * * सता साप्रत ये * *

+ पत्र संबंध चिमाजी आपाचे हातचें बहुधा नानासाहेबास.

२१
१७.२ G 605-BA (12907)

* * * * * (त्यास)स धीर निघत नाही. लोक फटकाळ म्हणतात. आम्ही संनिध आहोत ते शंका चिंतांत येऊन खांड सोडवत नाही; तेव्हां तिचा समागम जालियावर व आमचा सहवास दूर जालियावर आतांच्यापक्षां अशीकहि करूं लागतील. क्रिया केल्याची शंका काढून चिंतांत येईल! आहे अर्थ तो कळलाच आहे! राउत पाठवावयाची तजवीज आजपावेतो योजिली नाही. पूर्वी येका दोघांसी बोलले आहेत. आलीकडे चर्च्या राउताचे रवानगीची करीत नाहीत. तुम्हास तिकडे जावयाची निकड न लागती तर आणिक च्यार दिवस आजपावेतो घालविले तेंसंच घालवावयास कार्यास येतें. आतां तिकडील जाण्याची लग्नघटका प्राप्त जाली आहे. इकडून राउताची रवानगी तो तूर्त होत नाही. पखादे समयीं अकरमात करतील तर न कळे. जे समई रवानगीची चर्चा करूं लागतील ते समई येऊन सांगेन थेंस ब्राळ्या म्हणत असतो. पारपत्य न करावें तर तुम्ही तिकडे गेलिया * * * * * जाईल हे न कळे. (पुढील दोन ओळी फाटल्या). हे आशीर्वादे.

¶Chimaji seriously discusses with young Nana measures to prevent Bajirao from drinking and from committing other excesses.

No. 32]

[21-1-1740

श्री

श्रीमत राजश्री नाना स्वामींचे खेदेशी.

पोप्य गोविंद खंडेराव कृतानेक साष्टाग दंडवत प्रणम्य विनंती उपरी. येथील कुशल छ २ जिल्काद् जाणोन स्वर्काय कुशललेखनं करीत गेले पाहिजे. यानंतर स्वामीनी राजश्री दादा यांस लिहिले की मंकारीविसी राजश्री स्वामीची मर्जी कैसी काय आहे ते राजश्री येशवतराव यांस व आम्हास पुसोन पुर्ता शोध करऊन लेहून पाठवणें. त्याजवरून हे वर्तमान मारनिलेनी आम्हास सांगितले. ऐशियास राजश्री स्वामीची मरजी पाहाता ते वस्तु त्याजवरावर न द्यावी; ठेऊन घ्यावी; चौकी वसवावी; यांजमुलें राजश्री राज खटें जालें तन्ही करावें ऐसी नाही. त्याची वस्त त्यांस द्यावी. त्याचें समाधान करावें. दुर्वेसनाचा मजकूर त्या वस्तूवर नाही. त्याच्या चिंतांस पश्चाताप होऊन टाकतील तेव्हाच जाईल.

+ संबंध पत्र चिमाजीच्या हातचें.

१ मस्तानी ?

ऐसे असतां या वस्तूस अटकाव करून सखा तोडू नये ऐसी मर्जी आहे. येथील अर्थातर विदित व्हावें याजकरिता लिहिले असें. बहुत काय लिहिणें. कृपा असों दिल्ली पाहिजे हे विनंती.

¶ *Govind Khanderao Chitnis to Nanasahab Peshwa, telling him what course King Shahu advises to be taken with regard to the Mastani affair. It is only repentance, the King says, that will improve matters and not any kind of restraints imposed on Mastani.*

No. 33]

[29-3-1740

श्री

चिरंजीव राजमान्य राजश्री नाना यास चिमणाजी बळाल आशीर्वाद. उपरी येथील कुशल तागाईत छ ११ मोहरम शनवार जाणून स्वकीयें लिहित जाणें. विशेष. राजश्री बापूजीराव मल्हार व राजश्री चिमणाजी भिवराव यांचीं पत्रें आलीं त्याच्या नकला करून तुम्हाकडे पाठविल्या आहेत त्यांवरून सविस्तर वर्तमान कळेल. तीर्थरूप राजश्री राऊ स्वामी छ १९ जिल्हेजीं गेले त्यादिवसां-पासून आज पावेतों आम्हास पत्र लेहून पाठविलें नाहीं. त्यांची आमची (फाटलें) * * * * * र्थ नाहीं. जेथपर्यंत आमचा यत्न चाले तो केला; परंतु ईश्वराचे चित्तास नये. त्यास आमचा उपाय काय आहे? त्यांचे प्राक्तनीं जें असेल तें सूखरूप होऊ. आपण निमित्त्य घ्यावें ऐसें नाहीं. यास्तव आज आम्ही निंबदेव्हाण्याचा घाट चढलों. दोहो तिही दिवसां पुण्यास जाऊं. पुण्यास गेल्यावर तिची रवानगी त्यांजकडे करावी, आपलें निमित्त्य वारावें. त्याचे प्राक्तनीं असेल तें होईल, ऐसा विचार केला आहे. याचें उत्तर सत्वर पाठऊन देणें. तीर्थस्वरूप राजश्री राऊ स्वामीस आम्ही लेहून पाठविलें आहे कीं आपले शरीरीं समाधान नाहीं. यास्तव स्वारीस जावें, ऐसा अर्थ नाहीं. घरास यावयाचा विचार करावा म्हणोन लेहून पाठविलें आहे. त्याचे विचारास येईल तसें करतील. त्यास आमचे लिहिण्याचें पथ्य आहे ऐसें नाहीं, हे⁺ आशीर्वाद.

¶ *Chimaji to Nana, communicating his despair of curing Bajirao of his evil ways.*

१ शेवटचे दोन शब्द लेखकाच्या हातचे.

श्री

चिरंजीव राजमान्य राजश्री आपा यांप्रती राधाबाई आसीर्वाद उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशल लिहीत असिले पाहिजे. विशेष, चिरंजीव राजश्री राव याजपासी बहुत युक्तीच्या विचारे जो विचार करणे तो करून येण. चालीवरी नजर देऊन जे कर्तव्य ते करावे. बहुत काये लिहिणे हे आसिर्वाद.

¶*Radhabai's letter to her son Chimaji Appa, asking him to remonstrate with Bajirao about his ways and arrange matters, presumably as regards Mastani.*

No. 35]

[28-12-1739

पौ छ ११ सवाल.

श्री

तीर्थरूप मातुश्री बाई वडिलांचे सेवेसी अपत्यं चिमाजीनें साष्टांग नमस्कार विनंती. येथील क्षेम ता छ ८ सवाल पावेतां समस्त सुखरूप असों विशेष. सिवाजी कृष्ण यास नासिकास चिरंजीवास नोवरी पाहावयासी पाठविलें होतें तो आला कीं नाही, काय वर्तमान ते लेहून पाठविलें पाहिजे. माघ मासीं लग्न व मुंजी नेमिली आहे. ऐसियास, राजश्री स्वामी जेजुरीस माघ मासीं येणार. त्यांचे साहित्य केलें पाहिजे व घरचेहि साहित्य जाहालें पाहिजे. दोन्ही साहित्ये येकदांच होणार नाही. यास्तव वैशाख मासीं लग्नाचा व मुंजीचा मुहूर्त आहे कीं नाही ते मनांस आणावे. वैशाख मासी मुहूर्त असिला तरी वैशाख मासीं करावे, म्हणजे माघ मासीं राजश्री स्वामीचे साहित्य होईल. तदनंतर वैशाख मासीं घरचे साहित्य होईल. आपले विचारं माघ मासींच उरकून घ्यावे ऐसेंच असिले तरी साहित्य जसें होईल तसें होऊ. बहुत काये लिहिणे, कृपा केली पाहिजे. रायासीहि च्यार गोस्टी नर्मतेनें बोलणे तैशा बोललो. सांप्रत पहिल्या-पेक्षा बोलून चालून भोजन करून सुखरूप आहेत. देवाची दया आहे तर दिवसेदिवस संतोषीच होत जातील. चितात मात्र वेध आहे तो कललाच आहे. सविस्तर नानाहि सांगतील त्याजवरून कलेल. हे विनंती.

¶*Chimaji Appa to his mother regarding the marriage of Sadashivrao and the thread ceremony of Raghunathrao. Adds "I have humbly remonstrated with Bajirao. He is now in much better spirits, and God willing, he will daily grow more cheerful. But I am afraid however he is ill at ease on one account (Mastani)."*

श्री

राजश्री बाजीराऊ पंत प्रधान
साहेबाचे सेवेसी

॥६॥ सेवेसी विनंती. साहेबापासून आळियावरी येथे सुखी असो, व साहेबाचे हुकुमाप्रमाणे वर्तणूक केली. त्यास साहेब प्रदेशामधे गेल्यामुळे काही समाधान नवते. त्यास साहेब दिगविजये करून आपले स्वस्थलास आले, त्यावरून परम समाधान जाले. यानंतर साहेबापासी मस्तान आहे त्यावरून आम्हासहि समाधान आहे. यामधें काही अनमान असल तरी साहेबाचे पायाची आण आहे. आमचा काही परामर्श न केला. साहेब थोर आहेत. आम्ही विनंती लेहावी यैसा काही अर्थ नाही. परंतु लौकीक बहुतसा जाला आहे कीं आम्हा पासून पोरी हिरोन वेतली यैसा विचार जाला आहे यैसे न कीजे. दोनी महिने पाठऊन दीजे. मागती सवेच पाठऊन देऊन. आपण साहेबाची जोड केली आहे आणि आम्हास पायापासी बोलावाल तरी सेवेसी येऊन. आमची फिकीर साहेबास आहे. सेवेसी तुकोजी पाठविला आहे. विनंती करील त्यावरून विदित होईल. विशेष काय लािा हे (विनंती.)

¶The writer tells Bajirao that he is happy to see him living with Mastani. Whether this Mastani means Bajirao's mistress Mastani is a question. The origin of Mastani is yet undetermined and hence the importance of this letter.

The whole letter is in one uniform old Modi handwriting.

छ ९ मोहरम

श्री

तीर्थस्वरूप मातुश्री बाई
वडिलांचे सेवेसी

आपण्ये बाजीरायें साष्टांग नमस्कार विनंति. येथील वर्तमान तागायत छ ९ मोहरम मुकाम शाहापूर नजिक वराणपूर वडिलांचे आसीर्वादिं येथास्थित असे विशेष. वडिलांचे आसीर्वादपत्र आलें तें पावोन संतोष जाला. यैसेच सदैव पत्र पाठऊन सांभाळ केला पाहिजे. ऊष्ण काल आहे, चिरंजीव राजश्री रघुनाथ व जनार्दन समागमें आहेत त्यांचा परामर्श करीत जाणें म्हणून लिहिलें, यैशास

उभयतां सुखरूप आहेत. आपणांस कलावें याजकरितां लिहिलें असे. प्रस्तुत क्रीडांतील हवा जवून आहे. चिरंजीव राजश्री आपा यास * * मध्ये बाहेर जाऊं न घावें. वसईकडे पाहावयास जाऊं लागतील तरी येकंदर त्याणीं न जावें. मातबर सरदार समागमे आहेत याजपासून जे मेहनत घेणे ते घेत जावी. आपण जवळ आहेत त्यांस वरचेवर सांगत जावें. लोभ असों दीजे हे विनंति[†].

¶Bajirao to his mother from Burhanpur, asking her not to let Chimaji Appa over-exert himself and not allow him to proceed to Bassein.

12907.

No. 38]

[30-3-1740 ?

छ १९ मोहरम

श्री

सेवेसी जगन्नाथ नागेश विज्ञापना ऐसीजे. छ १२ मोहरमी आज्ञापत्र सादर जाहाले. तेथें आज्ञा की, तल्यात पाणी पहिले किती होतें व हाली नवे किती आले व पुढे नित्य नवें येतच आहे की काय हे तपसीलवार वर्तमान लिहून पाठवणे म्हणोन. त्याजरून सेवेसी विनंती हेच की, पहिलें पूर्वाचे नक्षत्राचें पाणी, लांबी उतर दक्षण तिही बुरुजामध्ये सुमार १०० हात व रुंदी पूर्व पश्चम असी नवद व खोली कोठे तीन हात कोठे च्यार हात येणेप्रमाणे होते पुढे उत्तराचे दोन तीन पाऊस बरेच पडले. त्याचे पाणी पहिल्यासुधा लांबी उतर दक्षण हात सुमार ९०० व रुंदी पूर्वपश्चम हात ९०० व खोली पहिली हात च्यार व हालीची हात १० येकून तेरा चौदा हात पश्चमेचे आंगे पके इमारतीकडे आहे. तिनी आंगे राहिली. तेथें कोठे च्यार हात कोठे पांच हात. कोठे अधिक उणे जसा जसा चड तसे आहे व आणखीहि वरचेवर येतच आहे. पावसाचे हि येतें. व जिले बोटे वाहो लागलें. पूर्वेकडील दोही खोल्यातील बोटे व दक्षणेकडील तल्याचे पालीबाहीरील बोटे जिले वाहो लागले. ते खणोन बाधोन आणून तल्यात आणिले आहेत. पाण्यापासून वरची चौरसी व माथा बारा हात खुली राहिली आहे. व तल्याचा तल रिकामा दक्षणेचे घाटाचे जाग्यापासून उतरेकडील घाटापावेतों पूर्वेचे आगाकडून लपेट लांबी हजार हात व रुंदी दक्षणेचे आंगे संभर सवासे दीडसे पावेतो व पूर्वेकडील आंगी संभर

+ आर्वेच्या सालांतील मोहरमांत वाजीरावाचा मुक्काम वन्हाणपुरास असलेला सापडतो. त्याचे पूर्वीच्या दोन सालांत मोहरम महिन्यांत त्याचा मुक्काम वन्हाणपुराकडे असलेला सापडत नाही. सवव सदर पत्र २३ मार्च १७४० चेच असावें.

पावणसे व उतरेकडे कोठे पनास कोठे पावणसे कोठे शंभर हात येणेप्रमाणे पाण्यापासून इमारतीकडे रिकामा तल आहे. तिनी आगचे (ओढ्याचे) पाणी बाधोन वोढ्या(स) (पुढे फाटले) तल्यात आणिले आहे. तल्यातील मा(से) * * न जगले. व बागेतील झाडे कुल जगली. (आ)बराईहि पावसाचे पाण्याने कुल नवी फूट जाहाली. सदरहू लिंगा प्रमाणे लिंगोजी निबाणेकर व कुसाजी गायकवाड याणी आपले नजरेने पाहिले; उपरात सेवेसी विनती लिंगा आहे. विनंती पत्रावरून व लिंगोजी मुखजबानी सागता विदित होईल. कुसाजी गायकवाड आजच येथून श्री जजुरीचे तले पाहावयासी गेले. येणेप्रमाणे सेवेसी श्रुत होय हें विज्ञापना. वरकड कामाकाजाचे वर्तमान मी उदईक सेवेसी येऊन निवेदन करीन. हे विज्ञापना.

¶Jagannath Nagesh gives the extent of water in the Mastani tank at Vadaki just near the Diva pass on the Poona-Saswad Road.

No. 39]

[8-6-1746

श्री

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान स्वामीचें सेवेसी,

सेवक कृष्णराव माहादेव सां नमस्कार विनंती. येथील कुशल अशाढ मुध प्रतिपदा रविवार मुकाम श्री कासी जाणून स्वकीय कुशललेखनांज्ञा केली पाहिजे विशेष. बहुत दिवस आम्ही आलियातागाईत स्वामीकडून पत्र येऊन वर्तमान कलत नाही. तरी आपल्याकडील सविस्तर वृत लिहिलें पाहिजे. इकडील वर्तमान तरी मातुश्री ताई व आम्ही श्रीमधें सुखरूप पावलो. चतुर्मास येथें कार्तिकश्रानाचा उदेग उरकून गयेस जाऊन. आपणास कलावे म्हणौन लिहिले असे. वरकड वर्तमान मातुश्री ताईने आपणास पत्र लिहिले आहे त्यावरून सविस्तर कलो येईल. प्रस्तुत मातुश्री शरीरी सावकाश आहे. चिंता न कीजे. घरी सर्वांचा सांभाल करीत असिले पाहिजे. आमची खर्चाची आवाल फार जाहाली आहे. सरकारातून काही अनकूलता होईल तर वरेच आहे. रोजमु(रा) स्वामीनी दरमाहे हा सातसे देविले. त्यास सातशा रोग्याचा चारा दरमाहे पुरत नाही, तेथे आणखी तपसील काये ल्याहावा ? नवावाकडील वर्तमान लिहिले पाहिजे. आमचेविशीं स्वामीनी नवावास लिहिले त्याचे उतर काये आले ते लिहिले पाहिजे. बहुत काये

१ पुणे-सासवड-रस्त्यानें जातांना दिवे घायाखालीं मौजे वडकीच्या शिवारांत, 'मस्तानीचें तळें'

या नावाचें तळें लागतें; त्या तळ्यास अनुलक्षून या पत्रांतील मजकूर असावा असें वास्तें.

+ येथून वळण निराळें.

लिहिणे, कृपालोभ असो दीजे, हे विनंती. राजश्री बाबास नमस्कार विनंती उपर, लिखितार्थ परिसोन उतर पाठविजे. घरी सर्वांचा परामर्ष करीत असाल, परंतु सूचनार्थ लिहिले असे. बहुत काये लिहिणे, लोभ असो दीजे, हे विनंती.

¶*Krishnarao Mahadev Joshi, brother of Kashibai, who had accompanied her on a pilgrimage, writes to the Peshwa from Benares about the future programme of their travels.*

No. 40]

श्रीशंकर

श्रियासह चिरंजीव राजमान्य राजश्री नाना यांप्रती मातुश्री राधाबाई आसीर्वाद उपरी. येथील कुशल जाणून ता छ १२ जिल्काद मुकाम ठाणे बारामती स्वकीये कुशल लेखन करीत गेले पाहिजे विशेष. तुम्ही द्वादसीचे पत्र पाठविले ते ठाणे मजकुरी छ मजकुरी पावलें. कितेक विस्तारें लिहिले ते येथार्थ आहे. राजश्री नाइकाचा हरयेक प्रकारे निकाल पडोन जेवतील; मग आम्ही तुम्हाकडे येऊ आगर पुणियास जाऊं. चिरंजीव सौ भिऊबाई येथेच आहेत. चिरंजीव सौ गोपिकाबाईस तुमचे पत्रावरून प्रस्तुत पुणियास राहाविलीं आहेत. आजच पुणियास पत्रे राा केली आसत. याउपरी तुमचे पत्र जसे येईल त्याप्रमाणे करूं. बहुत काये लिहिणें हे आसीर्वाद.

¶*Radhabai to her grandson Nana. She appears to have gone to Baramati to conciliate Babuji Naik, who was fasting.*

No. 41]

श्री

यादी थैल्या येथून पाठविल्या पावत्या करणे

पौ छ १ सवाल

१ मातुश्री बाई

१ राा आबाजी नाईक

१ सो कासीबाई

१ माधवराव

१ सो अनुबाई

१ नारो व्यंकटराव घोरपडे

१ उमाबाई

—

१ सो भिऊबाई

३

१ सिऊवाई मामी
१ सदासिव
१ रघुनाथ
१ जनार्दन

१ उपाध्ये
१ कृष्णाजीपंत पुराणिक
१ सुभराव

९

६

यो पंधरा थेल्या पाठविल्या अस(त) पृथक पृ(थ)क पात्रत्या करणे छ २०
रमजानx

Names of some of the Peshwa's relations.

No. 42]

छ ४ रालोवल

श्री

आसीबाद उपरी मानाजी खलदकर याचा मजकूर पेशजी तुम्हास लिहिला, आहे त्यावरून त्याचे घरी मसाला करविलाच असेल. साराश मानाजी बरा येवजदार आहे. सतर असी हजार रुपये पावेतो याचा वहिवाट आहे. आम्ही घोडी मागत होतो ते व तिची सिगी व आणखी गुंडावावत घोडी मातवर व चवथी सारंगी ऐशा च्यार घोड्या चागल्या आहेत. त्या वेळून पधरावीस हजार रुपये व्यावयाची जागा आहे. पेशजी गुड फिराद जाहले होते, त्यांस पुन्हा उभे करून याजला जर्वेत आणून खरा अगर खोटा करून, रुपये घोडी घ्यावी. राजश्री वापूजीपंत अगर देशमुख देशपांडे अथवा आणखी कोणही प्रतिपक्ष करितील त्यांचे न आडकणे. आधी घोडी हाताखाले घालणें. पैकाहि साधेल. हा वतनी कारभार आहे. लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶ *Bajirao's letter to Chimaji Appa, showing that his sense of justice was not very keen when self-interest came in. He orders that horses and money should be taken from Manaji Khaladkar, as he was a well-to-do person.*

xवरील यादेंत पेशव्यांच्या कुटुंबीयांचीं कांहीं नांवें आलीं आहेत. शिऊवाई ही मल्हारपंत वें याची वायको म्हणजे राधावाईची भावज्य असावी. अनुवाई व भिऊवाई ह्या बाळाजी विश्वनाथाच्या मुली.

+ येथून अक्षर खुद्द वाजीरावाचें.

No. 43]

पा छ ७ सावान.

श्री

पुरवणी तीर्थरूप राजश्री आपा
स्वामी वडिलांचिं संवसी

विनंती राजश्री माहादाजी पंतास राजश्री स्वामीनी हिंदुरायाकांत रावणा कांठे. येथें आम्ही येकलेच आहों. दरवारी जावसाल कारावयास कांण्णी गाठी. तरी स्वामीनी पत्रदर्शनी राजश्री दादोबास पाठविलें पाहिजे. त्यास दरंगकांत जाके न घावें. टाकोटाक येथें येऊन पांढचत ती गांठी करावी. आग्नी वावीव गाठी. तरी वडिली दया करून राजश्री दादास पाठविलें पाहिजे हे विनती.

¶Nana asks Chimaji Appa to send Dadoba Purandare to Satara for his help.

No. 44]

[1740 P

श्रीठांकर

श्रीमंत गजश्रियाविगजिन गजमान्य
राजश्री पंन प्रधान स्वामी गोसाव्री
यांस

मेवक गोदाळ मोनदेव कमविमदार का माकांग टिा राजश्री गज सुभंम मी नमस्कार विनंती. उम येथील श्रम जमान स्वामीनी आरंग वेमय विविध आहा केला पाहिजे. यानंतर कामेव मजकुरांच वर्तमान काळ छ ७ मार महि ११४ राजेश्री तुकोजी कर वेरें मीज कामगवारीन आली म्यांस आपन राजर कामांगीम मंच कोम जाउन मंडाल अटविले. आपनीह अटवला. मंडाल वर्तमान मंडालांचे की मोकामा राजश्रीच आहे. गज कामगवारी आहे. सुवासाची मया व चान्याचे मंगळ वगडविले. त्यास मी मंडालाच मया करून घेयुन मंडालाच मुकाम केला. करती उमाची मीज मंगळ १३, मारी. मीज मंगळ मयासांचे मीज. मयासांचे मीज मीज करून मीज केले. मीज मयासाच मंडालाच मीज. मयासाच मीज मयासाच मंडालाच मीज. मयासाच मीज मयासाच मंडालाच मीज. मयासाच मीज मयासाच मंडालाच मीज.

गावहि खर्चाखाले. घासदाना वगैरे फर्माविसी रूतो सेंभर पडले. यामुले गाव बहुत हुलहुला जाला. राजश्री सुमंत तो सनिध नार्हीत कीं त्यास वर्तमान विदित करावे. आज छ ८ रोजी राजश्री बाजी भिवराऊ व आपाजी जाधव याची फौज आली. तिचाही मुकाम का मारी जाला त्यांही तो कांहीं तोसीस लावली नाही. त्यानी (ताकी)द केली कीं हे वर्तमान तुम्ही राजश्री राव यास लिहि (णे) त्यास स्वामी खावंद आहेत. आपन चाकर आहेत जे, वर्तमान साहेवास विदित करावे. न करावे तर धन्याचा शब्द लागेल की तुम्ही वर्तमान पावते न केले. गांव बहुत उदास जाला आहे. स्वामीस कलले पाहिजे. बहुत काय लिहिणे. कृ(पा) लोभ असो दीजे हे विनंती.

¶A Kamawisdar reports to the Peshwa how the movements of armies destroy crops and ruin villages.

N.B.—This and the following letters which cannot be accurately dated but which have a general interest apart from the date, are given at the end of the section.

No. 45]

पो छ २० साबान

श्री

श्रीमंत मातुश्री बाईसाहेबांचे सेवेसी.

आज्ञाधारक उधव वीरेश्वर चरणावरी मस्तक ठेऊन सां नमस्कार विज्ञापना. ता छ १४ माहे शाबानपर्यंत यथास्थित असे विशेष. मूळखडीचा पूल लाकडी बांधणे त्यास तालुके सिवनेर येथे कारखानदारास बोलाऊन आणून लांकडे मिळतात न मिळतात हें मनास आणून लिहिणे. त्याजवरून त्या वेळेस एक दोघे कारखानदार बोलाऊन आणिले त्यांचे वर्तमान सेवेसी लिाच आहे. परंतु त्याउपरी शोध करितां रामजी कडुसकर कारखानदार यास बोलाऊन आणिला. याने सरकारचे सनदेप्रो लाकडे आंबेघारगावावर आणून पोहचवावयाचे मान्य केले. त्याजवरून रामजी मजकूर सेवेसी पाठविला आहे. यास आज्ञा कर्तव्य ते करणार साहेब समर्थ आहेत. लाकडाचे खरेदीस ठिकाणास लाकूड पोहचवावयासी तीस पस्तीस हजार पर्यंत रूो लागतील. सस्ते महाग कोणेकडून आणावयासी पडते त्याचा आजमासें जिकडून लाकडे न्यावयाची तिकडे आज्ञा करणार साहेब समर्थ आहेत. सेवेसी श्रुत होय हे विज्ञापना.

¶Udhav Vireshwar Chitale (Kiledar of Shivner) to Radhabai about building a bridge at Mulkhedi in the Poona District.

श्रीभार्गवराम

श्रीमत् परमहंस स्वामी याही

सहश्रायु चिरंजीव विजईभव चिमाजी आपा प्रधान यासी आज्ञा केली यैसीजे. चिमणाजीचा सासरा धोंडोपंत सफरा भला ग्रहस्त होता तो मृत्य पावला. त्याचा पुत्र रामाजी धोंडदेव हबसी याजकडेस होता, त्याजकडून माणसे घेऊन आम्हाकडेस आला. त्यास आम्ही तुमचे पदरी घातला. रामाजीचे लग्न जाले होते ते वाडको वारली. हाली त्याचे लग्न वैशाख मासी योजिले आहे. तरी रामाजी धोंडदेव यास पनरा दिवसाचा निरोप देऊन लग्न करावयास पाठवणे. लग्न च्यार दिवस जालियावर सवेच पाचवे दिवसी तुम्हाकडे रवाना करून. लग्नास खर्च पाच शत रुपये लागतात. यैशास ब्राम्हण तुमचे पदरी घातला आहे. ब्राम्हणाचे लग्न केलियास ब्रह्म पुन्य आहे. याचे लग्नाचे येश आपण घ्यावे. पाचशात आपणास काय अनकुल होईल ते द्रव्य सध्या देऊन रामाजीस पत्र दर्शनी पाठऊन देणे. अनमान न करावे. आपण लग्नास द्रव्य देऊन रवाना करितील. त्यातून काही विशेष सें पनास लागले तर आम्ही अनकूलता करून देऊन. रामाजी भला ब्राम्हण आहे. याचे आपण चालवीतच आहेत. यापेक्षा पुढे विशेष चालवावें. वराड होताच रवाना करितो. ठेऊन तरी तुझी आण असे. केसोवा मुखांतरे सांगता कलो येईल. वाजीराऊ याचा कागद सुखसमाचाराचा तुम्हास आला असेल त्याचे नकल करून आम्हाकडेस पाहावयास पाठवणे म्हणजे संतोष होईल. जाणिजे विशेष काय लिहिणे. रा छ २१ जिल्हेज हे आज्ञा.

¶*Brahmendra Swami to Chimaji, requesting help for the marriage of Ramaji Dhondadev Safre.*

श्री

सेवेसी विज्ञापना. ता छ २६ सावान पावेतो यथास्थित असें विशेष. थोर पाखरूं दिवाणखान्यांत आहे तें पाठवणें म्हणोंन लिहिलें; त्यावरून पाखरूं कामाटी याजबां जासूद बरोबर देऊन पाठविलें आहे. पाखरास तांदुळ कैली ४४।. येक सेंर दिल्ले आहेत. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*Purandare to Peshwa from Satara, having dispatched the pet bird as ordered.*

श्री

श्रीमंत राजश्री

नाना स्वामीचे शेवेसी

विनंती शेवक कृष्णराव बापूजी कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंती. शेवकाचे वर्तमान ताा छ १८ रबिलोवलपर्यंत स्वामीचे कृपाकटाक्षेकरून यथास्थित आसे विशेष. स्वामीची आज्ञा घेऊन आलो ते दुसरे दिवसी पुण्यास प्रविष्ट जाहालो. मातुश्री श्रीयात्रेहून शरीरी स्वस्थ नाहीं. परम कठीण आवस्थेने आली. तसेच टाकून स्वामीचे शेवेसी यावं तर लोकापवाद. यास्तव काही उतार पडलियां शेवेसी येतो. आज्ञेप्रो बंगलियाचे काम पाहिले सविस्तर रामाजी विठळ यानी शेवेसी विनंती पत्र लिहिले आहे त्याजवरून श्रुत होईल. बहुत लिहिणे शक्ति नव्हे हे विज्ञापना.

¶*Krishnarao Bapuji to Nana Peshwa—informing him of the illness of his mother.*

श्री.

राजश्री बाजीराऊ पंडित प्रधान यांसी.

प्रति सौभाग्यादिसंपन्न उपरी. येथील कुशल जाणून स्वकीये लेखन करीत जाणे विशेष. प्रस्तुत तुम्हाकडून पत्र येऊन राजश्री चिमाजी पंडित याचे वेथेचे वर्तमान कलत नाही, तरी जैसे न करणे. निरंतर पत्र पाठऊन संतोशवीत जाणे. यानंतर बटकी २५ पंचवीस देतो म्हणून मान्य केले, त्यास आजी किती दिवस जाहले, अद्यापि पाठविल्या नाहीत. यावरून काये म्हणावे ? याउपरी सदरहू पंचवीस बटकी उत्तम सेवेयोग्य पाठवणे. पुणेदेसी वगैरे देशात बटकीचा दुकोल आहे, मिलत नाहीत की काये, हे कलत नाही. याउपरी दिसगत न लाविता पाठऊन देणे. या कामास दावलखान व अनाजी ताव्या दिमत देवढी पाठविले आहेत. यास खर्चास रुपये १० दाहा देणे. जाणजे. छ १२ माहे रविलाखर. जरी बटकी पाठवीत नाहीत तरी तुमची भेट घेणार नाही ! जाणजे. बहुत काये लिहिणे

मोर्तव
सुद.

¶*Some female member in the family of the Chattrapati writes to the Peshwa inquiring about the health of Chimaji Appa and reprimands him towards the end for not despatching 25 maid servants though he had promised to do so.*

No. 50]

श्री

आसीर्वाद उपरी, तुम्हीं चिठी पाठविली ते पावली; आजी अयोग दोनतीन आहेत याजकारितां फुरसिगीस राहातों. उद्यैक तेथे घेऊन. बारसियाचा निश्वये कधी केला तो लिहिला पाहिजे म्हणोन लिहिले ते कलले. यैशांस आजी शनवारी उतम नाहीच; उद्येलाहि बतीस घटका वैधृत आहे तरी तुम्हीं दिवस अस्तानंतर रात्रो चवथे पाचवे घटिकेस घरी येणें उतम आहे. बारशाचा निश्वये सोमवारी केला आहे. लोभ असो दीजे हा आसीर्वाद.

¶*Auspicious times for certain ceremonies are mentioned.*

No. 51]

श्री

चिरंजीव राधाबाई या प्रती मल्हार दादाजी कृतानेक आसीर्वाद येथील कुशल मार्गसीर सुध ९ जाणून आपल्याकडील कुशल ल्याहावया आज्ञा केली पाहिजे. यानंतर आम्ही तुमची आज्ञा घेऊन स्वार जालों ते पारनेरचे मुकामी लस्करास आलों. राजश्री आपाची भेट जाली. बारीपावेतों समागमेंच होते. मार्गी घरचे वर्तमानाचें पत्र चिरंजीवाचें आलें त्यावरून आज्ञा घेऊन काली कोटुरियास गंगातीरीं आलों. घर उघडें पडिलें. श्रीच्या चित्तास आलें त्यास उपाय नाही. रुणानमंध प्रमाण आहे. तिचें सार्थकच जालें. मार्गें मुलास सर्व प्रकारें तुम्ही वडील आहां. चिरंजीवाचे समाधान केलेच असाल. ल्याहवेमें नाही. र्द कंरू न द्यावा व तुम्हीहि खेद न करावा. विवेकेकरून दुग्द निग्दान करवें. मृत्यास उपाय नाही. तुम्ही सूज्ञ आहां. विशेष कार्य विद्दु. चिरंजीव ववाचि लग्न होणे त्यास वेदशास्त्रसपन नारायण दिक्षित व अंकरान्त र्दकर व मन्मन् ब्राम्हणाचे मते तीन पक्ष जाल्यानंतर लग्न करावया करविले येईल यैसा आज्ञार्थ आहे. तिकडेहि विद्वान ब्राम्हण आहेत. मन्मन् आपुन करविले करवयाचे वेळ पाहिजे हे आशीर्वाद.

¶*The death referred to in the letter may be that of Subbaro Madhav's wife. Letter to Radhabai from her father's brother's brother's brother's brother.*

No. 52]

श्री.

गंगाभागिरथी समान राधाबाई यांसी

प्रीतिपूर्वक कान्होजी आंगरे सरखेल दंडवत उपरी. येथील कुशल वैशाख बहुल पंचमीपर्यंत जाणून आपले क्षेम वर्तमान लिहित जाणे. सांप्रत तुमचें पत्र येत नाही ऐसे तर नसावे. आपले सर्वदा कुशल वर्तमान लिहित जाणे. बहुत काय लिहिणे हे विनंती⁺.

No. 53]

श्री

आसीर्वाद. हती कोणास न देणे. पैका कोणा सिलेदारास न देणे. आगत्या आगत्य विचार पाहून संसार करणें. घोडी भुजाऊ पागेस ठेवणे. डोचट भोरप्या ह्याची पाहून खडून लोकास देणे. त्याचे कागद लेहून घेत जाणे. गजराज हती पवारापासून तजविजेने बसावयास अगर निशाणास म्हणून आगत्य मागून घेणे. आम्ही लिहिलेसे कळी न देणे. मोबदला पाहिजे तरी येखादा त्यास मेलऊन देणे हा आसीर्वाद ×

¶Bajirao in this autograph letter is giving some instructions to his brother Chimaji Appa. " Money and elephants should not be handed over to anyone. The elephant Gajraj should be taken from Pawar without letting him know that it is done at my instance."

No. 54]

श्रीगजानन.

श्रीमंत गजश्री पंतप्रधान स्वामीचे सेवसी.

सेवक कृष्णराव माहादेव कृतानेक साष्टांग नमस्कार विनंति येथील कुपल जाणून स्वकीये लिहिले पाहिजे विसेप्र. वडिलाचे आज्ञापत्र आले तेथे आज्ञा कीं सत्वर येणे. त्यास वडिलाचे कूच दिपवालीचे प्रतिपदेस आहे म्हणून ऐकतो. याजकरिता घरचे

+ सर्व पत्र एकहातचें, कान्होजी आंगन्याचें राधाबाई पेशवे यांस, बहुधा कान्होजीचें हस्ताक्षरच असावें. पत्रावरून पेशवे व आंगरे यांचा घरोबा व्यक्त होतो.

× सर्व पत्र खुद्द वाजीरावाच्या हातचें.

कितीक संसारिक कामकाज व स्वारीची तयारी करावी लागते. आपणावाचून कामकाज चालणार नाही. आवदा चिमणाजीपंत घरी नाहीं याजकरितां जे करणे ते आम्हासच करणे लागते. दो चौ दिवसात येथील. उलगाडा करून आज्ञा येईल त्याप्रमाणे वर्तणूक करून. वरकड सविस्तर वर्तमान वेदमूर्त राजश्री सिवभट गाडगीळ सेवेसी निवेदन करितील तो सविस्तर अर्थ ध्यानांत आणून आज्ञा करावी त्या प्रमाणे आपण त्रयोदसीस स्वार होऊन येतो. विशेष आपण आजिपर्यंत जैसे समजत होतो कीं बाजीराव प्रधान याचे वचन म्हणजे ईश्वराचे प्रमाण वचन, कदापि अन्यथा होणे नाहीं. परंतु सांप्रत युगपरत्वे करून जैसे जाले कीं त्या वचनास अनृत लक्षण ग्रहण लागोन दोष लागला. वरकड आमचे गुणदोष म्हणावे तर आम्ही पतित आणि स्वामी पावन. पतितांचा उधार पावनानी करावा तें सामर्थ पावनाचे गेले म्हणजे उभयताहि पतित जाले. ईश्वरी वचन बुडाले येविसी बहुत ल्याहावे तर स्वामी सर्वज्ञ आहेत. बहुत काय लिहिणे ? कृपा लोभ आसो दिला पाहिजे. हे विज्ञापना.

¶*Krishna Rao Mahadeo remonstrates with the Peshwa for not having kept his word and promises to join him soon.*

No. 55]

श्री

पुरवणी तीर्थरूप राजश्री आपा स्वामीचे सेवेसी

विनंती. उपरी, राजश्री कुसाजी भोसले याचे लग्न राजश्री स्वामी करितांती. आजीपासून चौथे दिवसी लग्नाचा निश्चये केला आहे. त्यास आहेर वरकड सरकारातून करितील. स्वामीचे निसवतीने आहेर जाला पाहिजे. तरी संनगे पाठऊन दिल्ली पाहिजेत. त्याप्रमाणे आहेर करून विदित जाले पाहिजे. सेवेसी श्रुत होये विज्ञापना.

¶*Purandare to Chimaji Appa, requesting that a wedding-dress may be sent by way of a present to Kusaji Bhosle, the celebration of whose marriage was fixed by Shahu within four days.*

No. 56]

पाा छ १९ मोहरम.

श्री.

पुरवणी तीर्थरूप राजश्री राज व तथा राजश्री आपा स्वामीचे सेवेसी विनंती. काा सिवापूर येथील खासगत वागापैकी आंचे सुमार १०००० दाहा हजार

स्वामींचि जिल्हेत गावगना लावणीस दिल्ले हे वर्तमान पहिले तपसीलवार सेवेसी लिहिले होते. प्रस्तुत आंव्याचे कागद बागावरील कमावीसदारास घेऊन पाठविले असेत. तरी स्वामींनी आंवे आणऊन तमाम गावगना वाटणी करून लावणीस घावे आणि कुणवियास दहशत पडे आणि लावणी मुल्कात आंव्याचीं होये ते अगत्यरूप करावे. येविसी राजश्री स्वामी वारंवार आज्ञा करितात, यास्तव आम्हांहि सेवेसी लिहितो. विदित जाहाले पाहिजे. काा जितींचेविसी पहिले लिहिले आहे तरी खामखा तेविसींचा वंदोवस्त होये ते अगत्यरूप केले पाहिजे. संताजी जामुदावरावर पत्रे पाठविली आहेत त्याचीं उतरे लौकर पाठवावयास आज्ञा केली पाहिजे. सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना.

¶*Shahu orders Bajirao and Chimaji to carry out a plantation of mango trees in several villages.*

No. 57]

श्री.

राजश्री पंतप्रधान गोसांची यांसी.

ॐ श्रीमंत सकलगुणालंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्य श्रौ पिलाजी जाधवराऊ दंडवत विनंती. येथील कुशल जाणऊन स्वकीये कुशललेखन-आज्ञा केली पाहिजे विशेष. पत्र पाठविले तेंथें आज्ञा केली कीं, रामायण पुस्तकांतील युध्यकांड आहे त्याचे प्रयोजन आहे. तरी ते पुस्तक पाठऊन देणे म्हणऊन आज्ञा केली, त्यावरून येणेप्रा पुस्तक पाठविले आसे:

१ सुंदरकांड

१ युध्यकांड

१ उत्तरकांड

३

येकून तीन कांडे पाठविली आहेत. घेतली पाहिजे. विशेष कांय ग्रिहिंगें, कृपा केली पाहिजे. हे विनंती

पिलाजी
जाधवरावाचा शि.अ.

मोतव
नद.

¶*Pilaji Jadhao sends to Bajirao a handwritten copy of three chapters of the Ramayana.*

No. 58]

श्री.

राजश्री पंत प्रधान गोसावी यांसी.

ॐ श्रीमंत सकलगुणाअलंकरण अखंडितलक्ष्मीआलंकृत राजमान्ये श्रो पिलाजी जाधवराऊ दंडवत विनंती. उपरी, येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशललेखन करावया आज्ञा केली पाहिजे विशेष. पत्र पाठविले तेथे आज्ञा केली की, डुकराचें व वाघाचें व मोराचे व आसवलीचें व (व)डवाघलाचें यैसी तेले आणविलीं. प्रस्तुत आमचे संग्रही वाघाचें व डुकराचें व सुसरीचे यैसीं तिन्ही जिनसाची तेले पाठविलीं आहेत. आसवलीचें व वडवाघलाचें संताजी मानकर याजकडून देविलें आहे तेथून आणवावें. त्यांस पत्र लािा आहे. यानंतर आम्ही वऱ्हाडांतून येतसमई वाघ मारिले त्याचें तेल काढून बुधली भरून सेव्यापासी दिव्ही आहे. राजश्री विसाजीपंतास ठावकें आहे. तेहि जामदार-खानियांत आणिले नसलें तरी आणविलें पाहिजे. विशष काये लिहिणे हे विनंती.

श्रीपांडुरंगचरणी
दृढभाव चांगोजीसुत
पिलाजी जाधव

मोर्तव
सुद.

¶Pilaji Jadhao sends some medicinal oils to the Peshwa.

No. 59]

श्री

पुा राजश्री पंतप्रधान स्वामीचे संवेर्सा.

विनंती उपरी स्वामीस कोणी सांगितले असेल की कांक्रणच मृग गांड उनम. येसे असेल तरी लक्ष प्रकारे खरिदी करून मृग क्रेट्या '।।।' पधगमण पाठऊन देतो. कलावे याकरितां लिहिले असे. पधगमण न्यार्माना लिहिलेप्रमाणे पाठऊन देऊन. बहुत काय लिहिणे लांभ करीत गेण्टे पाठिं हे विनंती.

¶" Mug ", a species of grain which is a speciality of the Konban, is sent to the Peshwa.

No. 60]

श्री.

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान स्वामीचे सेवेसी.

पोष्य वासुदेव जोसी कृतानेक नमस्कार विनंती येथील कुशल ता जेष्ठ वद्य पंचमी जाणून स्वकीये लेखनाज्ञा केली पाहिजे विशेष. आपल्या कारणे फणस ४ च्यार व अननासे ५ पांच पाठविली आहेत. घेऊन पावलियाचें उत्तर पाठवावे. येतेसमई भोयास चौरोजा अडिसेरी द्यावी. बहुत काय लिहिणें? लोभ केला पाहिजे हे विनंती.

¶Some fruit is sent to the Peshwa.

No. 61]

पा छ ८ सवाल

श्री.

पुा राजश्री आपा स्वामीचे सेवेसी.

विनंती उपरी. स्वामीनी अस्पी नगरियाविसी आज्ञा केली होती त्यावरून नगारे नवे सजून जोडी येक पाठविली आहे. तांबे वजन पके ४२। सवाबारासेर लागले आहे. बहुत काय लिहिणे. यास मसाला नगरची सागेल त्याप्रमाणे देविला पाहिजे. हे आपले विचारास आले तरी या प्राा आणखी येक दोन जोडिया लागल्या तरी तयार करून पाठऊन देऊन. बहुत काय लिहिणे? लोभ केला पाहिजे हे विनंती.

¶A pair of drums is prepared and sent to Chimaji Appa.

No. 62]

पाँ छ १ सवाल.

श्री.

पुरवणी राजश्री आपा स्वामीचे सेवेसी.

विनंती उपरी. प्रस्तुत वर्तमान येकितो कीं स्वामीनी आपल्या बाड्याभोवता कोट घालावयास प्रारंभ केला आहे. त्यास आमचे घर व राजश्री गोविंद हरी याची घरे कोटा बाहेर पडतात. त्यास आमचे विचारे ही घरे बाहेर टाकावी येसे

नाहीं. कोटांत घ्यावीं ये गोष्टीस पैका जाजती पडला तरी ज्याची घरें ते देतील आणि आपण घ्यावा परंतु घरे कोटाबाहेर न टाकावीं. नाहीतरी आम्हांस घर मोडावे लागेल. कलावे याकरितां लिहिलें असे. बहुत काय लिहिणें, लोभ केला पाहिजे हे विनंती.

No. 63]

श्री.

पुा राजश्री पंतप्रधान स्वामीचे सेवेसी.

विनंती उपरी. वसईस सुकेली होतात त्या केळीचे नांव राजेली. त्यास राजेली केलीची रोपे वसईस माणसे पाठऊन आणून स्वामीकडे बाा सिपाई धर्मोजी मगर पाठविली सुमार ३९ पचतीस पाठविली आहेत ही स्वामीनी आपले बागेमधे लाविली पाहिजेत. आणि पावलियाचे उतर पाठविले पाहिजे हे विनंती.

¶Some Rajeli banana plants, a species known for its keeping qualities, are sent to the Peshwa to be used in his gardens.

No. 64]

पाा छ ८ जिलकाद.

श्री.

पुा राजश्री पंतप्रधान स्वामीचे सेवेसी.

विनंती उपरी. तांबटास भाडी घडावयाची धोडी कल्याणास आहेत म्हणून विदित जाहले. येशास धोडीचे प्रयोजन आहे तरी धोडी उत्तम २ दोन अगत्य पाठवणे म्हणून लिहिले. येसियासी येथे धोडी नाहीत. येथें तांबट आहेत. त्यांजपुरत्या दोन तीन नेमस्तच आहेत. जाजती आहेत येसे नाहीं. येथे मिळत नाही हे विनंती.

No. 65]

श्री

राजश्री माहादोवा गोसावी

यासी

विनंती उपरी. चिरंजीव राजश्री आपा गंगापार होऊन गेले. त्याजकडून कासीद पत्रे घेऊन आले श्रावण शुध सप्तमीची पत्रे आहेत. चिरजिवाजवली वर्तमान आले

की श्रीमत् राजश्री पतप्रधान यासी पुत्र जाला. त्याणी पत्री लिहिले नाही परंतु जबानी कासिदाने सांगितले. हे संतोशाचे वर्तमान तुम्हास कळावे याकरिता लिहिले असे. हे विनती. गंगेपलीकडे आलीकडे पाऊसहि बरा आहे हे विनती.

¶*The birth of a son to the Peshwa is reported to Mahadoba Purandare.*

No. 66]

श्री

श्रीमंत राजश्री पंत प्रधान स्वामाचे सेवेसी.

पोष्य वासुदेव जोसी कृतानेक नमस्कार विनंती येथील कुशल ता छ १५ माहे सफर जाणून स्वकीये लेखनाज्ञा केली पाहिजे. विशेष. स्वामीनी जासुदा समागमें पत्र पाठविलें कीं मधाचे व सोरलतेलाचे प्रयोजन आहे याकरितां पूर्वी लिहिले होते परंतु पाठविलें नाहीं. तरी हली सोरल पेणेतून आणून व मध येसे पाठवणे म्हणून लिहिले. येसियासी येविसी पूर्वी कांही पत्र आले नाहीं. हली लिहिले येसियासी सोरल पेणेतून आणून पाठवावे त्यास प्रस्तुत तेथेही हगाम नाही. तेथे-हि मिळणार नाहीं याकरिता सोरल थोडकेसे घरात होते ते व मध मेळऊन पाठविले असे.

मध घागर १ येकूण वजन
पके ८।

सोरल घरांतील होते ते पाठविलें
वजन पके ८४५॥

येकूण मध वजन पके दाहासेर पके व सोरल वजन पके साडेपांचसेर पाठविलें आहेत. कळावे याकरिता लिहिले असे. येकूण मध व सोरल वजन पके साडेपांचरा-सेर पाठविली आहे. बहुत काय लिहिणे? लोभ करीत गेले पाहिजे हे विनंती.

¶*Vasudeo Joshi sends to the Peshwa some honey and other articles.*

No. 67]

श्री

विनंती सेवक तुबाजी अनंत साा नमस्कार. संवेसी प्रार्थना येसांज, आजी सनिवारी सेवसी पत्र महाराज मातुश्री आईसाहेबांचे आज्ञाप्रमाणे आम्ही संवेसी लिहिले की सोमवारी सूर्योदयापूर्वी येथून कूच होईल म्हणून लिहिले होते. त्यांनीं आजी दोनप्रहरा बोलाऊन नेऊन आज्ञा केली की तुम्हाकरवी कागद लिहिण्या उदईक येतो. येथे आता गावचा जोसी आल्या होता. त्याने मुहूर्त सांगितल्या की

मंगलवारी प्रयाणास व प्रवेशास मुहूर्त आहे. व अकरावा चंद्र आहे म्हणून सांगितले. त्यासी सुमुहूर्त भेटी होवी; ग्रामप्रवेश सुमूर्त करावा, येक दिवस आधिक लागतो. पेशव्यास आताच पत्र लिहिणे. मंगलवारी आम्ही येतो. त्यावरून विनंती लिहिली आहे; व स्वामीची आज्ञा होती की बराबरच्या लोकाचे गणति नावनिसीवार पुराणिकापासून लेहून मागितली. त्यानी लेहून दिली त्याची नकल सेवेसी पाठविली आहे. याची तरतूद असो घावी; व काली रात्री पागेची घोडी बोर येत होती. पागेची घोडीचा पाये नलीत जाऊन टिकोर पडले. घोडी येलूनजीक राहिली. प्रातःकाली माणोस पाठविल तो घोडी मेली. स्वामी म्हणतील की सकाल येक लिहिले आता येसे लिहिले? यासी आमचा इलाज काये आहे. आज्ञेप्रमाणे सेवेसी लिहितो. बहुत काये लिहिणे. सेवेसी छुत होये हे विज्ञाति.

¶ *Tubaji Anant, Peshwas' agent in the Konkan, writes to the Peshwa from Satara about the auspicious hour for entering a new house and other matters. He also refers to an accident to a mare.*

No. 68]

श्री

पुरवणी श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान स्वामीचे सेवेसी विनंती. वेदभाष्याचे पुस्तकाविसी तुम्हास लिहिले होते त्याचे उत्तर तुमचे आले कीं, वेदमूर्ति रा विस्वनाथ जोसी रायेरीकर यापासून पुस्तक आपण घेतले नाही व दुसरे आपले संग्रहीहि नाही. त्यावरून हाली जोशाचे पत्र बजिनस अलाहिदा तुम्हास पाठविले आहे. मनास आणून खामखा वेदभाष्याचे पुस्तक बहुत माफजातीने पाठऊन देणें म्हणून स्वामीनी पत्री आज्ञा लिहिली. येसियास, पूर्वी सेवेसी विनंती लिहिली ते स्वामीस मिथ्या भासोन, जोशाचे पत्र घेऊन पाठविले. तस्मान, आमच्या लिहिलियाचा विश्वास नाही येसे दिसोन आले. तरी स्वामीच्या पायासी आपण मिथ्या भाषण करू हे गोष्ट सर्वथा होणार नाही. विस्वनाथ ज्ञाना समर्थ. त्यास काये म्हणावें? नसता विकल्प स्वामीचे चिंतात येईल जाणोन चिरंजाव वावृगव सिनरी आहेत, त्यास हे वर्तमान लिहिले. त्याचे उत्तर आले कीं, पूर्वी पुण्यास आम्ही असता वेदभाष्याची चर्चा जोशाजवळ निघाटी होती. ते समई जेणे आपल्याजवळ बोलिले होते कीं, आपले संग्रही पुस्तक देणे ते द्रव्यपर्याय वेदमूर्ति त्रिबकभट खेडकर वास्तव्य नासिक याणी नेंद. त्यावरून त्रिबकभट न लेहून सरकारचा कासी तिकोना जानुद व आम्ही आम्ही माणसे न लिहिले

पाठविली; पुस्तक आणविलें. त्याणी उतर लिहिले की, आजी वीस वर्षे राये-
रीकरापासून पुस्तक विकत आपण घेतले. त्या पुस्तकावर सता दुसरियाची
नाही. द्रव्य देऊन पुस्तक घेतले असता तुमचे नाव कशास घ्यावे. पुस्तक
आपण दंत नाही, यैसे परिछिन उतर त्रिवकभटी दिले. आग्रह करावा तर
भिक्षुक ब्राह्मण. उपाय नाही. स्वामी समर्थ आहेत. आपली आज्ञा त्यास
जालियावर देतील तर न कले. रायेरीकरास आम्ही पत्र पाठविले आहे. प्रविष्ट
जालियावर त्यासहि उमज पडेल. विस्मृतीने आमचे नाव त्याणी घेतले आसेल.
आपण त्यापासून पुस्तक घेतले नाही. विश्वास मानावा. * हे विनंती.

¶*On being asked by the Peshwa why the copy of Vedabhashya was not returned, the writer explains that he is not responsible for it as it passed to several persons from hand to hand.*

No. 69]

श्री

पुरवणी राजश्री राज प्रधान स्वामीचे सेवेसी विनंती विज्ञापना जे. राजश्री
जानवा साहेवानी श्रीमंत मातुश्री वाई वडिलास वस्त्रें पाठविलीं तत्समई सौभाग्या-
दिसंपन्न मातुश्री कासीवाईसाहेवांस वस्त्रें पाठविली. महाराजाचें आगमन होईल
याजकरितां मार्ग लक्षिला. सांप्रत राा आपासाहेवांचा निरोप घेऊन राजश्री
जानवासाहेवांकडे गेलो. सौ मातुश्री वाईसाहेवाची वस्त्रे सुतडे काले पोफले
व चोली तापथियाची यैसी सनगें दोन सेवेसी पाठविली आहेत. ज्याची त्यासी
प्रविष्ट करून कृपा करून प्रत्योतर देविले पाहिजे. बहुत काये लिहिणे, कृपा
असों दीजे, हे विनंती.

¶*Bajirao is requested to hand over to his wife the robes of honour sent by Janba Nimbalkar.*

No. 70]

श्रीव्यंकटेश

श्री सकलगुणालंकरण अंखडितलक्षुमीआलकृत
राजमान्य राजेश्री चिमणाजी
पंत आपा स्वामी गोसावी यासी

पोा व्यंकटराज नारायेण कृतानेक साा नमस्कार विनंती उपर येथील कुशल
जाणून स्वकीये लिहिणे विशेष. आपण जासुदावरावर पत्र पाठविले तेथे लिहिले

की कारजकराबाबत कापड कोठे आहे हे कळत नाही. सावकाराचेथे शोध केला परंतु कोणी सागत नाही तरी कोठे आहे हे लिहिणे म्हणजे पाठऊन देऊ म्हणून आज्ञा केली. त्यावरून कारजकरास बोलाऊन विचारले. त्याणे नारोबा नाईक अनगळ यास पत्र दिले आहे ते बजिनस पाठविले आहे. त्यास देऊन कापड घेऊन उटावर लौकर येथे येऊन पोहचसे केले पाहिजे. सौ. मातुश्री लक्ष्मीबाई राजेश्री गोविंद हरि याची मातुश्री तेथे आहेत त्यास येथून पालखी पाठवावी तर येथे सध्या अनकूलता नाही यास्तव आपणास लिहिले असे. तरी हर कोणा-कडील पालखी मेलऊन मातुश्रीची रवानगी सत्वर केली पाहिजे. लग्नाचा निष्ठय पूर्णमेसच केला यास्तव त्वरा केली पाहिजे. तेथील ग्रहस्तास आमंत्रणपत्रे पाठविली आहेत तरी आपण कारकुनाचे हाती देऊन ग्रहस्तास आमंत्रण केले पाहिजे. बहुत काये लिहिणे ? लोभ असो दिजे हे विनंती.

¶ *Vyankatrao Narayan to Chimaji Appa: makes enquiries about the cloth of Karajker and asks him to secure a palanquin for Govind Hari's mother.*

No. 71]

श्रीव्यंकटेश

तीर्थरूप राजश्री अपा वडिलांचे शेवेसी,

अपत्ये सौभाग्यादिसंपन्न अनुबाई कृतानेक नमस्कार विनंती उपरी. येथील क्षेम अश्विन वद्य त्रयोदसी भृगुवासरपर्यंत मुकाम नांदणी वडिलांचे असीर्वादिकरून सुखरूप असों विशेष. बहुत दिवस जाहाले, अम्ही आल्यादारभ्य परामर्ष होत नाही. ऐसे न पाहिजे. निरंतर पत्री सांभाल केला पाहिजे. यानंतर त्या प्रांतात महर्गता व बरग पडिले आहे. यैशास, आम्हाकडे हरभरेहि सवंग आहेत, गवतहि आहे. सुभिक्ष धान्य आहे. याकरिता वडिली पागेच्या मादवाना वीस-पंचवीसपावतो पाठविलिया उतम आहे. निगादास्तहि आम्हास कलेल तैसी करूं. याकरिता वडिली या पत्राचे मनन करून अगत्यरूप पाठविली पाहिजे. बहुत काये लिहिणे, कृपा असो दीजे, हे विनंती.

¶ *Anubai to Chimaji Appa, requesting a few mares being sent to be trained under her care.*

श्री

श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान स्वामींचे सेवेसी

विनंती. सेवक बाबूराज मल्हार सां नमस्कार विनंती. ता छ ११ सौवाल-पर्यंत स्वामींचे कृपेकरून वर्तमान येथास्त्रित असे. यानंतर स्वामींचे आज्ञापत्र काली संध्याकाली सादर जाले की, “आपण हुताशनीकरिता माहाराज स्वामींची आज्ञा घेऊन पुण्यास आलो. वर्षाचा दिवस. इष्टमित्र येके स्थली हुताशनी करावी यैसा विचार आहे. यास्तव, तुम्ही पत्र पावताच स्वार होऊन येणे. पंचमी जालियावरी सर्वच आज्ञा घेऊन जाणे” म्हणून पत्रां आज्ञा केली, तेणेकरून बहुत संतोष जाला. आम्हा स्वकीये लोकांचे स्वामी छत्र आहेत. दुसरें गौरव कोण करणार आहे? लक्षप्रकारें आज्ञेप्राप्त स्वार होऊन सेवेसी यावे. त्यास इकडील सर्व विचार पूर्वी सेवेसी लिहिला आहे त्यावरून श्रुत जाला असेल. नवाब अबदुल अजीजखान नासिकी येऊन दाभाडियाकडील लोकी किले त्रिंगल-वाडी घेतली होती ते फिरोन घेऊन आले. दाभाडियाकडील कमावीसदार व माणसे येकेकडे जाली आहेत. पुरसीस मांडिली आहे. आम्हास परवा येक पत्र व काली येक पत्र आले कीं, भेटीस येणे. कामकाज तो अगदी सर्वांचे बंद आहे. आपणास येऊन पंधरा दिवस जाले; इतकियांतच येकाकी येथून स्वार होऊन यावे तेव्हा त्यांचे चिंतात काये येईल न कले. आपले गुंमास्ते माहाली माहाली आहेत. जमावंदीचे दिवस. कामाकाजास अंतराये होईल. अद्याप बाबती व सरदेसमुखीचा पैका वसूल नाही. मुलकात होईल की, त्वरेने कां गेले? विपर्यास मानितील. तांब्राच्याहि चिंती काये येईल? यैसा अर्थ. दुसरे, उष्ण काल दिवस. माझे शरीर स्वाधीन नाही. पत्र पावले (तों) दिवस थोडे. त्वरेने यावयाची शक्ति नाही. फिरोन त्वरेने यावे लागेल. मागे कामकाज होणे. यैसा विचार देखिला. वाईस गेलो; लग्नसिधि जालियाउपरी स्वामीसंनिध येऊन भेटी घ्यावी आणि आज्ञेप्रमाणे इकडे यावे. त्यास, हुताशनी पंधरा दिवस राहिली. स्वामी आज्ञा देतील न देती. इकडे तो कामकाजाचा अगत्यवाद. यास्तव, भेटीस न येता स्वार होऊन आलो. इतका अर्थ पाहोन हुताशनीस यावया अंतराय केला. आपणास सर्वप्रकारें वडील स्वामी आहेत. आज्ञेचा उलंघन जाला याची क्षमा केली पाहिजे. मी खासगत चाकर. उजूर नाही. परंतु तीर्थरूप येदा येथे ना(ही)त; यामुले चार दिवस त्रिरज्जिक करावी म्हणून आज्ञा न घेतां आलों.

आज्ञापत्राप्र॥ स्वार होऊन यावे; परंतु विस्तरें वर्तमान लिहिले आहे यामुळे अनमान जाला. दुसरे, दरम्याने तीन दिवस राहिले यैसा अर्थ समजोन आलों नाही. अपराध क्षमा केला पाहिजे. विदित होये हे विनंती.

हे विनंती.

¶*Baburao Malhar (Barve) to the Peshwa, regretting his inability to be present at Poona for the Hutashani especially in view of the impending trouble by the Mughals in his province.*

No. 73]

श्री

चिरंजीव राजश्री बाजीराज यांप्रति राधाबाईने कृतानेक आसीर्वाद उपरी. सौभाग्यवती चिरंजीव भिऊबाईस पातल पाठविले ते व चोली आपणाजवळील यैसे देणे म्हणून लिहिले. ऐश्यास, ते परभारीच आपले घरी गेली. आजी सात-पांच रोज रुसली आहे. घोडा घेतलेबगर समजत नाही. कलले पाहिजे. चोली व पातल त्यांचे घरी पावावयासी पाठविते. हे विज्ञापना.

¶*Radhabai writes to her son Bajirao about some petty grievance of her daughter Bhiubai.*

No. 74]

छ २२ जिल्हेज.

श्री

पुा राजश्री आपा स्वामीचे सेवेसी विनंती उपरी. स्वामीकारणे सुरण गोडा येक थोर व येक लाहान यैसे दोन पाठविले आहेत. त्यास, या सुरणास मध्यें मोड फुटलें आहेत त्याचे चौफेर कापून भक्षावा. मोडाभोवतां अनमाने अदसेरेक वजन सुरण ठेऊन तो लावावा म्हणजे फिरोन जेव्हड्याचा तेव्हडा भुईमधे होतो. तरी लिहिलेप्रमाणें करावें. कलले पाहिजे हे विनंती.

¶*This letter, written to Chimaji, refers to a peculiar variety of an esculent root (सुरण), presented by the writer.*

No. 75]

श्री

चिरंजीव सौभाग्यवती कासीबाई यांसी प्रति मातुश्री राधाबाई आसीर्वाद उपरी. येथील कुशल ताा जेष्ठ वद्य चतुर्दसी जाणून आपणाकडील संविस्तर वर्तमान लेहून संतोषवीत जाणें विशेष. बहुत दिवस तुम्हाकडील वर्तमान कलों येत नाही, तर सविस्तर लेहून पाठवणें. आपणांस व चिरंजीव बालास जतन करणें. जनार्दनास जंतन करणें. बहुत काये लिहिणें, हा आसीर्वाद.

हेच सौ अनुबाई व सौ भिऊबाई यांचे नमस्कार. लोभ असो दीजे हे विनंती. आश्रि[त] कृष्णभट कर्वें आसीर्वाद.

¶*Radhabai to her daughter-in-law, Kashibai, asking her to take proper care of Bal and Janardan.*

No. 76]

श्री

चिरंजीव विजयीभव राजश्री नानास प्रति सौ कासीबाई असीर्वाद उपरी. येथील क्षेम ताा श्रावण बहुल अमवाशापर्यंत सुखरूप आसो विशेष. तुम्ही पत्र पाठविले ते पावोन वर्तमान कलो आले. यैसेंच सदैव पत्र पाठऊन समाचार घेत जाणे. तुम्हाकारणे अंजीर सुमार ९ नव पाठविले आहेत हे घेणे. तुम्हास अंजिराची आवडी असली तरी लेहून पाठवणे. येथून थोडेबहुत पाठवीत जाऊन. तुमचे पत्र आले ते आम्हास न कळत राजश्री आपास कळले. त्याणी वाचून पाहिले. त्यावरून बहुतसे कौतुक करून बाजी भिवराऊ यास पत्र लिहिले आहे त्यावरून वर्तमान कलेल. तुम्हास तेथे पेरू मिलत असिले(स) थोडे-बहुत बालास पाठवीत जाणे. बहुत काये लिहिणे, हे आसीर्वाद.

पो नारो गंगाधर सां नमस्कार विनंती उपरी आबाकारणे स्वामीच्या स्वहस्ताक्षरे दाहा बंद लेहून पाठवीजे. आनमान सहसा न कीजे. बहुत काये लिहिणे कृपा निरंतर कीजे हे विज्ञाति.

सेवेसी विज्ञापना. बालाजी करकरे याचे सां नमस्कार, हें विज्ञाति.

¶*Kashibai writes in endearing terms to her son Nana asking him how he enjoyed the figs sent by her.*

No. 77]

शु ८ मोहरम.

श्री

श्रीमंत माहाराज राजश्री पंतप्रधान स्वामींनी देवियां चरणज आतडी मेदमे सां दंडवत नितापना. येथील वरंगान ता २२ मोहरमपर्यंत स्वामींनी वरंग-वलाफनकरून येथान्थित असे विदेश. स्वामींनी आणवत पाठविले ते अक्षर्या वाचून अक्षेप्रमाणे अवरंगवादांकरून दाट आणी आटे वीस वीळाकरून आणून पणजे सांगितल्या. निणें उतर दिले की, आपण अवरंगवादांकरून आणली दातालीम माणसं टाकून येथे गिजमतीस आण्ये आटे. केवळ पोटांनिमित्त आण्ये घेणे नाही. बालनवाराची चाकरी करून मज्जरा करून घ्याता याच उददी आण्ये आह. त्यास, येकाच वेळ आणवियास औपध दिव्याने गांठी देवी पणजे. मग कैसा येता? तरी आधी येकास औपध देवणें. त्यास गूण घेऊन शरीर दड आण्ये म्हणजे मग दुसऱियासी देवणें. ज्यास औपध घेईन त्याजवळ मेदमी अवरंग वाचने म्हणोन बोळव्ही. त्यास, वरंगत सांभाळवती मावुशी कासोवार्डना वरंगान अरंग्य नव्हते. तोंडास पाणी सुटत होतो व अन कळत नव्हते. पणजे स्वल्पसा उपाय करून औपध देविले. त्याणेंकरून गूण आला. नंतरानि पणजे राहिले, अन रुचो लागे. त्याचरी आणली आतोरंगनास प्रसन्नची औपध सांगितली. त्यास, वाणिवाच वरींची होती ते वाणिवाकरून देवणें. मगपण आणायाची होती ते रानानून आणिली आणि औपधस प्रसन्न के. प्रसन्न आस उत्तम प्रकारचा गूण जाहाला. शरीर दड जाहाटे म्हणजे देवियां देवण पाठवण. उपरांत नणदीकराकडे नेहमी महिनाभर दाटम टेंडन अक्षेप्रमाणे पणजे औपधउपाये करून. मनवाली व सांहरांस औपध दाटे व मावुशी वरंगारी व गायन सांगवाये म्हणोन आज्ञा. येशान, दाटचे सवे औपध दाटे नेहय दोन महिनेपावेतां तालीम व गायन अगदी राहावाये व नारदीस वरंगारी, वरीच औपधाचा गूण घेईल म्हणोन बोळव्ही. त्यास, प्रसन्न नटवियासी सांगोन तालीम करवितो व गायन सांगविनी. पुढें औपधावर्म अशा दाटव स्वप्ना औपधउपा(ये) करऊन. संवेशी श्रुत होये ते विषयना.

¶Apaji Shetge to Bajirao, informing him of the improvement in health of Kashibai under the treatment of a nurse from Aurangabad.

No. 78]

श्री

गंगजान्हवी मातुश्री वाई वडिलांचे सेवेशी,

प्रति सौभाग्यादिसंपन्ने राधावाई दामाडे दंडवत विनंती उपर. येथील कुशल जाणून स्वकीये कुशललेखण करीत गेलें पाहिजे विशेष. आपण माहायात्रा करून आला हे वर्तमान थैकोन परम समाधान जाहालें. परंतु आपण स्मरणपूर्वक पत्र पाठऊन माहायात्रेचा प्रसाद पाठविला नाहीं. थैसी निष्ठुरता धरिली न पाहिजे. सदैव पत्रद्वारें सांभाल करीत गेलें पाहिजे. तेण्हेकरून चिताचें सामाधान होत जाईल. राजश्री चिमणाजीपंतआपा यांसी शरीरी वेथा प्राप्त जाहाली आहे, तेण्हेकरून चित स्वस्त नाहीं. राा तुकपोा दामाडें पाठविलें आहेत. तरी आरोग्यते [चे] लेहून पाठविलें पाहिजे. तेण्हेकरून सामाधान होईल. बहुत काये लिहिणें, लोभ असों दीजे हे विनंती.

¶*Radhabai Dabhade, probably wife of Krishnaji, congratulates Radhabai Peshwa on her safe return from the pilgrimage. She further makes enquiries about Chimaji Appa's health.*

No. 79]

पौा छ १९ सवाल.

श्री

तीर्थस्वरूप मातुश्री राधावाई वडिलांचे सेवेशी अपत्यासमान पिलाजी जाधवराव सां दंडवत विनंती. येथील वर्तमान ताा छ २१ रमजान मुकाम कसेवे सुरोज भेलसें प्रांत मालवा जाणऊन स्वकीये लेखनाज्ञा केली पाहिजे विशेष. वडिलांची आज्ञा घेऊन स्वार जाहालों त्यादारम्य पत्र घेऊन परामर्ष जाला नाही; तेणेंकरून चित सापेक्षित असे. तरी वडिली कृपा करून आसीर्वाद पत्र पाठऊन सांभाल करीत असिलें पाहिजे. यानंतर, वडिलांकारणें संक्रमणाची तिलशर्करा पाठविली आहे. अंगिकारून उतर पाठविलें पाहिजे. बहुत काये लिहिणे, लोभ असो दीजे, हे विनंती

मोर्तव
सुद.

¶*Pilaji Jadhao sends to Radhabai his Sankrant greetings with tilgul.*

श्री

श्रियास्तह चिरंजीव राजा जिन्हे उरने, बजापंत बगळ आसीवीद उपरी.
 येथील कुशल करीत वर प्रसिद्ध जगुन तुम्ही अन्नांकारेण कुशल लिहिल
 जाणें विशेष. राजा बजापंतने देणे अन्नांकारेण देणे, यांचें नामने नासिकास
 आहेत. त्याच अन्नांकारेण प्रणे देणें अन्नांकारेण नामने देणे देणारी हे अनुचित.
 यास्तव, नाणसे देणे अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण
 हे नासिकातून नामने अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण
 उत्तम करून देवणें व देणें अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण
 यैसा पाहून देणें. अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण
 खानदेशपैकी रुपये १०० देणें. देणें देणें देणें देणें देणें देणें देणें देणें देणें देणें
 यैवज यांस पावला नही. देणें देणें देणें देणें देणें देणें देणें देणें देणें देणें
 करून देवणें. त्याच अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण
 वसावयास घोडे नाहीं. त्याच अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण अन्नांकारेण
 दीजे हा आसीवीद.

¶ Bajirao asks Chimaji Appa to make arrangements to be done for the relief of
 Balajipant from Nasik who is required to shift his family on account of some
 trouble there. It should also be arranged—the amount—should be Rs. 1,500
 promised to him last year as remuneration.